

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Ευρωπαϊκός δικαστικός άτλας στον τομέα των αστικών υποθέσεων>Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση)**Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση)**

Πληροφορίες και ηλεκτρονικά έντυπα για κάθε χώρα αναφορικά με τον κανονισμό αριθ. 1215/2012

Γενικές πληροφορίες

Ο **κανονισμός 1215/2012 έχει ως σκοπό** να διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, θέτοντας ιδίως τους κανόνες σχετικά με τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και τους κανόνες για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που εκδίδονται στα κράτη μέλη.

Ο κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό 44/2001 (κανονισμός Βρυξέλλες I), ο οποίος, όμως, εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε νομικές διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από τη θέση σε εφαρμογή του κανονισμού 1215/2012 στις 10 Ιανουαρίου 2015 (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. το άρθρο 66 του κανονισμού 1215/2012).

Ο κανονισμός εφαρμόζεται μεταξύ όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της Δανίας, η οποία έχει συνάψει τη συμφωνία του 2005 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Οι αναγκαίες νομοθετικές τροποποιήσεις στη Δανία έχουν ήδη τεθεί σε ισχύ από την 1η Ιουνίου 2013.

Ο κανονισμός καθορίζει ποια δικαστήρια ποιου κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία να κρίνουν μια αστική και εμπορική διαφορά, όταν υπάρχει ένα διεθνές στοιχείο.

Ο κανονισμός προβλέπει επίσης ότι απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία.

Απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος εκτελείται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.

Ο κανονισμός προβλέπει δύο έντυπα, και συγκεκριμένα τη βεβαίωση σχετικά με δικαστική απόφαση και τη βεβαίωση σχετικά με δημόσιο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό.

Σύμφωνα με τον κανονισμό, τα κράτη μέλη έχουν κοινοποιήσει τα αρμόδια δικαστήρια στα οποία πρέπει να υποβάλλεται η αίτηση άρνησης εκτέλεσης, καθώς και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να εξετάζουν ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων αυτών. **Επιλέξτε τη σημαία της χώρας που σας ενδιαφέρει για περισσότερες πληροφορίες.**

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2, για ορισμένες υποθέσεις, το δικαστήριο, προτού κηρύξει εαυτό αρμόδιο, εξασφαλίζει ότι ο εναγόμενος ενημερώθηκε για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου και για τις συνέπειες της εμφάνισης ή της μη εμφάνισης του στο δικαστήριο. Για τον σκοπό αυτό, το **Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις** συνέταξε ένα **μη δεσμευτικό τυποποιημένο κείμενο PDF (241 Kb)** το οποίο περιέχει τις πληροφορίες που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να παράσχει στον εναγόμενο τις πληροφορίες που απαιτούνται από το άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Στην ευρωπαϊκή πύλη e-Justice θα βρείτε πληροφορίες για την εφαρμογή του κανονισμού, καθώς και ένα εύχρηστο εργαλείο για τη συμπλήρωση των εντύπων.

Σχετικοί σύνδεσμοι

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 299 της 16.11.2005.

Ο **άτλας επιβολής**, που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο έργου χρηματοδοτούμενου από την ΕΕ, παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες επιβολής (διαδικασίες, απαιτήσεις, ικανότητες, κόστος και χρονοδιάγραμμα) στα συστήματα επιβολής των χωρών της ΕΕ και του Ηνωμένου Βασιλείου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 11/05/2023

Για τη διαχείριση αυτής της ιστοσελίδας υπεύθυνη είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρούσα σελίδα δεν απηχούν κατ' ανάγκη την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Παρακαλείσθε να συμβουλευθείτε την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου σχετικά με το καθεστώς πνευματικής ιδιοκτησίας που διέπει τις σελίδες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Βέλγιο

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στο Βέλγιο, το Πρωτοδικείο («Tribunal de première instance»)

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στο Βέλγιο:

α) για την άσκηση ένδικου μέσου από τον εναγόμενο: το πρωτοδικείο.

β) για την άσκηση ένδικου μέσου από τον ενάγοντα: το εφετείο («cour d'appel»).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στο Βέλγιο, το ακυρωτικό δικαστήριο («Cour de Cassation»)

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Κανένας

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της ισχύος και της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899,
η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση καθώς και για την ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925,
η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934,
η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958,
η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959,
η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 6 Απριλίου 1962,
η συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961, στο μέτρο που είναι σε ισχύ.

Τελευταία επικαιροποίηση: 06/03/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Βουλγαρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

ά.α.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Η άμεση εκτέλεση βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 διέπεται από το άρθρο 622α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

«Άρθρο 622α (νέο, Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος 50/2015): (1) Απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εκτελεστή χωρίς να χρειάζεται διαταγή εκτέλεσης.

(2) Ο δικαστικός επιμελητής προβαίνει στην εκτέλεση, έπειτα από αίτηση του ενδιαφερόμενου διαδίκου, βάσει αντιγράφου της απόφασης του άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει θεωρηθεί από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, και βεβαίωσης η οποία έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

(3) Όταν ο επιμελητής διαπιστώνει ότι το μέτρο ή η διαταγή δεν μπορεί να εκτελεστεί υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα ούτε σύμφωνα μ' αυτόν, διατάζει άλλη μορφή εκτέλεσης.

(4) Απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατάζει ασφαλιστικό και συντηρητικό μέτρο είναι εκτελεστή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Όταν το μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγομένου να εμφανιστεί στο δικαστήριο, υποβάλλεται αποδεικτικό επίδοσης της απόφασης.

(5) Κατά την εκτέλεση ο κλητήρας επιδίδει αντίγραφο της βεβαίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, καλώντας τον οφειλέτη να συμμορφωθεί οικειοθελώς. Η βεβαίωση συνοδεύεται από αντίγραφο της απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν αυτή δεν έχει επιδοθεί στον οφειλέτη.

(6) Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αίτηση άρνησης εκτέλεσης απόφασης σε προθεσμία ενός μήνα από την επίδοση. Όταν χρειάζεται να μεταφραστεί η απόφαση, η προθεσμία αναστέλλεται έως ότου παρασχεθεί στον οφειλέτη η μετάφραση.

(7) Και οι δύο διάδικοι μπορούν να ασκήσουν ένδικο μέσο κατά της προσαρμογής του μέτρου ή της διαταγής που αναφέρεται στο άρθρο 436.»

Για θέματα που αφορούν διαδικασίες εκτέλεσης οι οποίες δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες του Πέμπτου Μέρους «Διαδικασία Εκτέλεσης» του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Η αίτηση βάσει του άρθρου 36 παράγραφος 2 ή βάσει του άρθρου 45 παράγραφος 4 υποβάλλεται στο επαρχιακό δικαστήριο (Okrazhen sad) που έχει αρμοδιότητα στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του διαδίκου που αντιπάσεται στην αίτηση ή, αν ο εν λόγω διάδικος δεν έχει μόνιμη κατοικία ούτε καταστατική έδρα στη Βουλγαρία, στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του διαδίκου που υπέβαλε την αίτηση. Αν ο διάδικος που υπέβαλε την αίτηση δεν έχει ούτε αυτός διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας στη Βουλγαρία, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο δημοτικό δικαστήριο της Σόφιας (άρθρο 622 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Η αίτηση βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 1 πρέπει να υποβάλλεται στο επαρχιακό δικαστήριο (Okrazhen sad) που έχει αρμοδιότητα στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του οφειλέτη ή στον τόπο εκτέλεσης (άρθρο 622β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Βουλγαρία, το εφετείο της Σόφιας («Софийски апелативен съд»). Η προσφυγή υποβάλλεται μέσω του επαρχιακού δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση που απορρίπτει την εκτέλεση ή την απόφαση ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης της αναγνώρισης

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Περαιτέρω ένδικα μέσα κατά αποφάσεων του Εφετείου της Σόφιας μπορούν να ασκηθούν ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (Varhoven kasatsionen sad) (άρθρο 623 παράγραφος 6 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

ά.α.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Τα βουλγαρικά δικαστήρια και άλλες αρχές έχουν διεθνή δικαιοδοσία όταν ο ενάγων ή ο αιτών είναι Βούλγαρος υπήκοος ή νομικό πρόσωπο καταχωρισμένο στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας (άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού
ά.α.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Σύμβαση μεταξύ της Βουλγαρίας και του Βελγίου περί ορισμένων δικαστικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 2 Ιουλίου 1930,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956, και ισχύει ακόμη μεταξύ Βουλγαρίας και Σλοβενίας και μεταξύ Βουλγαρίας και Κροατίας,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 3 Δεκεμβρίου 1958,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 25 Νοεμβρίου 1976,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983,
Συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Μαΐου 1990,
Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαΐου 1993,
Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις και περί πράξεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 20 Οκτωβρίου 1967.

Τελευταία επικαιροποίηση: 26/11/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Τσεχία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Καθ' ύλην αρμόδια είναι τα επαρχιακά δικαστήρια (okresní soudy).

Το κατά τόπον αρμόδιο επαρχιακό δικαστήριο ορίζεται ως εξής:

Αν έχει ήδη εκδοθεί διαταγή για τη δικαστική εκτέλεση απόφασης, κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο που εκδίδει και εκτελεί τη διαταγή. Οι κανόνες εθνικής δικαιοδοσίας που διέπουν τη δικαστική εκτέλεση ορίζονται στον νόμο αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) (άρθρο 252).

Αν έχει ήδη εκδοθεί διαταγή αναγκαστικής εκτέλεσης (exekuce), κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο που διατάσσει την αναγκαστική εκτέλεση (exekuční soud). Οι κανόνες για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου εκτέλεσης ορίζονται στον νόμο αριθ. 120/2001 σχετικά με τους δικαστικούς επιμελητές και τις δραστηριότητες εκτέλεσης [Κώδικας εκτέλεσης (exekuční řád) (άρθρο 45)].

Αν δεν έχει εκδοθεί διαταγή δικαστικής εκτέλεσης απόφασης ή διαταγή αναγκαστικής εκτέλεσης, αρμόδιο για τη διαδικασία είναι το δικαστήριο που θα ήταν αρμόδιο για τη δικαστική εκτέλεση της απόφασης (βλ. σημείο 1 ανωτέρω) ή για την αναγκαστική της εκτέλεση (βλ. σημείο 2 ανωτέρω).

Ο κατάλογος όλων των επαρχιακών δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων των επικαιροποιημένων στοιχείων επικοινωνίας, είναι διαθέσιμος στον [ΙΣΤΟΤΟΠΟ του Υπουργείου Δικαιοσύνης](#).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου η απόφαση του οποίου αμφισβητείται. (Το εν λόγω δικαστήριο παραπέμπει το ένδικο μέσο στο αρμόδιο για το ένδικο μέσο δικαστήριο).

Καθ' ύλην αρμόδια για την εξέταση των ένδικων μέσων είναι τα περιφερειακά δικαστήρια (krajské soudy). Κατά τόπον αρμόδιο είναι το περιφερειακό δικαστήριο στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται το επαρχιακό δικαστήριο που εξέδωσε πρωτοδικώς απόφαση σχετικά με την αίτηση άρνησης εκτέλεσης (ή τη διαδικασία αναγνώρισης ή άρνησης αναγνώρισης).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Μπορούν να ασκηθούν μόνο τα ακόλουθα έκτακτα ένδικα μέσα:

προσφυγή ακυρώσεως (žaloba pro zmatečnost) σύμφωνα με τα άρθρα 229 επ. του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)

προσφυγή για επανάληψη της διαδικασίας (žaloba na obnovu řízení) σύμφωνα με τα άρθρα 228 επ. του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) αναίρεση (donošení) σύμφωνα με τα άρθρα 236 επ. του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας).

Όλα τα προαναφερόμενα έκτακτα ένδικα μέσα ασκούνται ενώπιον του δικαστηρίου που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό σχετικά με την αίτηση άρνησης εκτέλεσης (ή τη διαδικασία αναγνώρισης ή άρνησης αναγνώρισης).

Το Ανώτατο Δικαστήριο (Nejvyšší soud) είναι αρμόδιο για τις αναίρεσεις (řízení o dovolání). Το δικαστήριο που αποφάνθηκε πρωτοδικώς είναι αρμόδιο για τις προσφυγές για επανάληψη της διαδικασίας (řízení na obnovu řízení). Το δικαστήριο που αποφάνθηκε πρωτοδικώς είναι αρμόδιο για τις προσφυγές ακυρώσεως (řízení o žalobě pro zmatečnost) σε ορισμένες περιπτώσεις, ενώ το εφετείο είναι αρμόδιο σε άλλες [βλέπε άρθρο 235α του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)].

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Σλοβακικά.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Νόμος αριθ. 91/2012 σχετικά με το διεθνές ιδιωτικό δίκαιο, και ιδίως το άρθρο 6 του νόμου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις (Σόφια, 25 Νοεμβρίου 1976)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας για τη δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Λευκωσία, 23 Απριλίου 1982)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας για τη δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 1980)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για τη δικαστική αρωγή, την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις (Μαδρίτη, 4 Μαΐου 1987)

Συνθήκη μεταξύ της κυβέρνησης της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γαλλίας για τη δικαστική αρωγή και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές, οικογενειακές και εμπορικές υποθέσεις (Παρίσι, 10 Μαΐου 1984)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις (Μπρατισλάβα, 28 Μαρτίου 1989)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Πράγα, 6 Δεκεμβρίου 1985)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργασιακές και ποινικές υποθέσεις (Βαρσοβία, 21 Δεκεμβρίου 1987), κατά την έννοια της συνθήκης μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας με την οποία τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργασιακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987 (Mojiřinovec, 30 Οκτωβρίου 2003)

Σύμβαση μεταξύ της Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Πορτογαλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων (Λισαβόνα, 23 Νοεμβρίου 1927)

Σύμβαση για τη δικαστική αρωγή σε αστικές υποθέσεις μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Ρουμανίας (Βουκουρέστι, 11 Ιουλίου 1994).

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας για τις νομικές σχέσεις σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις (Βελιγράδι, 20 Ιανουαρίου 1964)

Συνθήκη μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας σχετικά με τη δικαστική αρωγή που παρέχεται από τα δικαστικά όργανα και τη διευθέτηση ορισμένων νομικών σχέσεων σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Πράγα, 29 Οκτωβρίου 1992).

Τελευταία επικαιροποίηση: 03/06/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Γερμανία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης:

Με την ανακοίνωση δίκης, μία εκκρεμής δίκη (αρχική δίκη) γνωστοποιείται επίσημα σε έναν μη συμμετέχοντα στη δίκη τρίτο. Η ανακοίνωση ασκείται με την κατάθεση στο δικαστήριο δικογράφου, το οποίο στη συνέχεια επιδίδεται επίσημα στον τρίτο προς τον οποίο γίνεται η ανακοίνωση. Ο τρίτος μπορεί ελεύθερα να επιλέξει αν θα παρέμβει ή όχι στη δίκη. Εξάλλου, ο τρίτος, ακόμη και αν παρέμβει, δεν καθίσταται διάδικος, αλλά προσθέτως παρεμβαίνων, του οποίου οι δηλώσεις και οι πράξεις δεν επιτρέπεται να είναι αντίθετες προς αυτές του κύριου διαδίκου. Ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπορεί να καταδικαστεί στην καταβολή δικαστικών εξόδων.

2) Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων για τα πρόσωπα στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη:

Η ανακοίνωση δίκης έχει ως σημείο αφετηρίας μία εκκρεμής δίκη (την αρχική δίκη) της οποίας ένας διάδικος, αφενός, αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να εκδοθεί δυσμενής για τον ίδιο απόφαση, αφετέρου, όμως ελπίζει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορεί να θεμελιώσει αξίωση απορρέουσα από εγγυητική ευθύνη ή αξίωση αποζημίωσης κατά του τρίτου. Επομένως, το συμφέρον του διαδίκου που ανακοινώνει τη δίκη συνίσταται είτε στη μη απώλεια της αρχικής δίκης (στο μέτρο που η παρέμβαση του τρίτου μπορεί να τον βοηθήσει να κερδίσει την αρχική δίκη) είτε (για την περίπτωση που χάσει την αρχική δίκη) στην κάλυψη της ζημίας που θα υποστεί από την αρχική δίκη μέσω νίκης του στην επακόλουθη δίκη κατά του τρίτου.

Αν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του διαδίκου που του ανακοίνωσε τη δίκη, έχει την υποχρέωση να δεχτεί τη δίκη στη θέση που βρίσκεται κατά τον χρόνο της παρέμβασής του. Δικαιούται να προβάλλει μέσα επίθεσης και άμυνας και να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι αντίθετα προς τις πράξεις του κύριου διαδίκου. Αν ο τρίτος αρνηθεί να παρέμβει ή αδρανήσει, η δίκη συνεχίζεται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τρίτος. Λόγω της πραγματοποιηθείσας ανακοίνωσης, σε επακόλουθη δίκη του ανακοινώσαντος διαδίκου κατά του τρίτου, ο τρίτος δεν μπορεί να επικαλεστεί ότι η αρχική δίκη κρίθηκε εσφαλμένα. Αυτό σημαίνει ότι, στην επακόλουθη δίκη, το αποτέλεσμα της αρχικής δίκης είναι δεσμευτικό υπέρ του ανακοινώσαντος διαδίκου.

3) Η ανακοίνωση της δίκης δεν έχει αποτελέσματα επί της νομικής διάγνωσης της αρχικής δίκης.

4) Η δεσμευτικότητα του αποτελέσματος της αρχικής δίκης δεν ισχύει αν ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπόρεσε να προβάλει μέσα επίθεσης και άμυνας λόγω της στάσης στην οποία βρισκόταν η αρχική δίκη κατά τον χρόνο της παρέμβασής του ή λόγω δηλώσεων ή πράξεων του κύριου διαδίκου.

5) Τα αποτελέσματα της ανακοίνωσης δίκης επέρχονται ανεξαρτήτως του αν ο τρίτος παρέμβει στην αρχική δίκη ή όχι.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν έχει αποτελέσματα στη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του ανακοινώσαντος διαδίκου, εκτός αν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του εν λόγω αντιδίκου.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στη Γερμανία, στο «Landgericht» (πρωτοδικείο).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Γερμανία, στο «Oberlandesgericht» (εφετείο).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στη Γερμανία, στο «Bundesgerichtshof» (Ομοσπονδιακό Ακυρωτικό Δικαστήριο).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στη Γερμανία: άρθρο 23 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στη Γερμανία: άρθρα 68 και 72 έως 74 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 9 Μαρτίου 1936,

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958,

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, δικαστικών συμβιβασμών και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959,

η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960,

η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962,

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ελλάδας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 4 Νοεμβρίου 1961,

η σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και συμβιβασμών, καθώς και εκτελεστών δημόσιων εγγράφων, σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Νοεμβρίου 1983.

Τελευταία επικαιροποίηση: 30/06/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Εσθονία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η προσεπίκληση τρίτου σε δίκη;

Σύμφωνα με το εσθονικό δικονομικό δίκαιο, ένας τρίτος μπορεί να συμμετάσχει σε δίκη με ή χωρίς αυτοτελή αξίωση. Διάδικος σε δίκη ο οποίος θεωρεί ότι θα μπορεί, αν το αποτέλεσμα της δίκης είναι σε βάρος του, να στραφεί εναντίον τρίτου με αγωγή και να ζητήσει την απαλλαγή του από υποχρέωση που απορρέει από εικαζόμενη παράβαση σύμβασης, από υποχρέωση αποζημίωσης ή από υποχρέωση αποκατάστασης, ή ο οποίος έχει λόγους να αναμένει ότι τρίτος θα ασκήσει τέτοια αγωγή εναντίον του, μπορεί, πριν από την ολοκλήρωση της προδικαστικής διαδικασίας ή, στο πλαίσιο γραπτής διαδικασίας, την εκπνοή της προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεων, να υποβάλει αίτηση στο δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η δίκη και να ζητήσει την προσεπίκληση τρίτου στη δίκη. Μετά την ολοκλήρωση της προδικαστικής διαδικασίας, αίτηση προσεπίκλησης τρίτου στη δίκη μπορεί να υποβληθεί μόνο με τη συγκατάθεση των άλλων διαδίκων ή του δικαστηρίου. Μετά την ολοκλήρωση της προδικαστικής διαδικασίας, το δικαστήριο συμφωνεί με την προσεπίκληση τρίτου μόνον εάν υπάρχει βάσιμος λόγος για τη μη έγκαιρη υποβολή της αίτησης και εάν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, η προσεπίκληση του τρίτου θα συμβάλει στη διευθέτηση της υπόθεσης. Το δικαστήριο επιδίδει την προσεπίκληση στον τρίτο, ενημερώνει σχετικά τον αντίδικο και τους τάσσει προθεσμία για να λάβουν θέση. Αν η αίτηση πληροί τους νόμιμους όρους και ο διάδικος στοιχειοθετεί την ανάγκη προσεπίκλησης του τρίτου, το δικαστήριο διατάζει την προσθήκη του τρίτου στη δίκη. Σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο της Εσθονίας, τρίτος που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση συμμετέχει στη δίκη, αλλά δεν καθίσταται διάδικος (ενάγων ή ενανόμενος). Αν προκύψει ότι η προσεπίκληση ή η παρέμβαση τρίτου στη δίκη ήταν αδικαιολόγητη, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον αποκλεισμό του από τη δίκη. Τρίτος που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση και που προσεπικαλείται ή παρεμβαίνει στη δίκη υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου θα πρέπει, κατά τεκμήριο, να υποστηρίξει τον οικείο διάδικο της δίκης, δηλαδή να προβάλλει επιχειρήματα υπέρ του εν λόγω διαδίκου και να έχει συμφέρον να δικαιωθεί αυτός. Τρίτος που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση μπορεί να προβεί σε κάθε διαδικαστική ενέργεια, εκτός από αυτές που μπορούν να διενεργηθούν μόνο από τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο ιδίως, μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης που θα εκδοθεί στην υπόθεση. Αίτηση, ένδικο μέσο ή άλλη διαδικαστική πράξη τρίτου δεν παράγει αποτελέσματα στη δίκη αν αντιβαίνει σε αίτηση, ένδικο μέσο ή άλλη διαδικαστική πράξη του ενάγοντος ή του εναγομένου υπέρ του οποίου συμμετέχει ο τρίτος στη δίκη. Για την άσκηση ένδικου μέσου ή τη διενέργεια οποιασδήποτε άλλης διαδικαστικής πράξης ισχύει για τον τρίτο η ίδια προθεσμία με αυτή που ισχύει και για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου συμμετέχει στη δίκη, εκτός εάν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

2) Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων στα άτομα στα οποία επιδίδεται προσεπίκληση;

Αν διάδικος υποβάλει αίτηση για την προσεπίκληση στη δίκη τρίτου, αλλά το δικαστήριο δεν προσεπικαλείται τον τρίτο ή τον αποκλείσει από τη δίκη, η απόφαση στην κύρια δίκη δεν δεσμεύει τον τρίτο.

Εάν ένας διάδικος υποβάλει αίτηση προσεπίκλησης ορισμένου προσώπου στη δίκη και το πρόσωπο αυτό προσεπικληθεί στη δίκη ως τρίτος, ο εν λόγω τρίτος δεν μπορεί, όσον αφορά τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου παρενέβη ή προσεπικλήθηκε στη δίκη, να επικαλεστεί σε δίκη επακόλουθη της κύριας δίκης ότι η απόφαση στην κύρια δίκη ήταν εσφαλμένη ή ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση κακώς έγιναν

δεκτά. Αν ένας διάδικος στη δίκη κινήσει δίκη κατά τρίτου ο οποίος δεν έχει προβάλει αυτοτελή αξίωση επικαλούμενος το αποτέλεσμα της προηγούμενης δίκης, ο τρίτος μπορεί να προβάλει ένσταση την οποία είχε προβάλει στη δίκη ως τρίτος και η οποία αντιβαίνει στους ισχυρισμούς του διαδίκου. Τρίτος μπορεί επίσης να προβάλει την ένσταση ότι δεν μπόρεσε να υποβάλει αίτηση, ένσταση, αποδεικτικό στοιχείο ή ένδικο μέσο επειδή παρενέβη ή προσεπικήθη στη δίκη υπερβολικά αργά ή επειδή εμποδίστηκε από ισχυρισμούς ή πράξεις του ενάγοντος ή του εναγόμενου υπέρ του οποίου συμμετείχε στη δίκη. Μπορεί επίσης να προβάλει την ένσταση ότι ο ενάγων ή ο εναγόμενος, χωρίς να το γνωρίζει ο τρίτος, δεν υπέβαλε αίτηση, ένσταση, αποδεικτικό στοιχείο ή ένδικο μέσο εσκεμμένα ή από βαριά αμέλεια.

3) Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τη νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης;

Αν διάδικος υπέβαλε αίτηση για την προσεπίκληση στη δίκη τρίτου, αλλά το δικαστήριο δεν προσεπικάλεσε τον τρίτο ή τον απέκλεισε από τη δίκη, η απόφαση στην κύρια δίκη δεν δεσμεύει τον τρίτο, συμπεριλαμβανομένου όσον αφορά τη νομική εκτίμηση.

4) Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά και τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας δίκης, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε το δικαστήριο δεν είναι νομικά δεσμευτικά για τον τρίτο, εάν ο τρίτος δεν ήταν σε θέση να τα αμφισβητήσει διότι οι άλλοι διάδικοι δεν τα αμφισβήτησαν ή αν ο διάδικος υπέρ του οποίου συμμετείχε στη δίκη ο τρίτος δεν συμφώνησε στην αμφισβήτησή τους από τον τρίτο.

5) Η προσεπίκληση παράγει αποτελέσματα ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος συμμετείχε στην κύρια δίκη ή όχι;

Σύμφωνα με το εσθονικό δικονομικό δίκαιο, είναι δυνατή η προσεπίκληση και η παρέμβαση τρίτου στη δίκη κατόπιν δικής του αίτησης. Το δικαστήριο αποφασίζει με διάταξη αν θα επιτρέψει την προσεπίκληση ή την παρέμβαση του τρίτου στη δίκη. Διάδικος ή τρίτος μπορεί να προσβάλει τη διάταξη με την οποία το δικαστήριο επιτρέπει ή αρνείται να επιτρέψει την παρέμβαση τρίτου ή προσεπικαλεί ή αρνείται να προσεπικαλέσει τον τρίτο στη δίκη ή αποβάλλει τον τρίτο από τη δίκη. Οι αποφάσεις των περιφερειακών δικαστηρίων επί εφέσεων κατά αποφάσεων των τοπικών δικαστηρίων δεν υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου.

6) Η προσεπίκληση επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του προσεπικαλούμενου διαδίκου;

Εάν ένας διάδικος υποβάλει αίτηση προσεπίκλησης τρίτου στη δίκη, αλλά το δικαστήριο δεν προσεπικαλέσει τον εν λόγω τρίτο στη δίκη, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει τις σχέσεις μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που υπέβαλε την αίτηση.

Εάν ένας διάδικος υποβάλει αίτηση προσεπίκλησης ορισμένου προσώπου στη δίκη και το πρόσωπο αυτό προσεπικληθεί στη δίκη ως τρίτος, ο εν λόγω τρίτος δεν μπορεί, όσον αφορά τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου παρενέβη ή προσεπικήθη στη δίκη, να επικαλεστεί σε δίκη επακόλουθη της κύριας δίκης ότι η απόφαση στην κύρια δίκη ήταν εσφαλμένη ή ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση κακώς έγιναν δεκτά.

Η προσεπίκληση τρίτου που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση και οι συνέπειές της διέπονται από τα άρθρα 214 και 216 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Τα τοπικά δικαστήρια («maakohtus»).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Τα περιφερειακά δικαστήρια («ringkonnakohtus») μέσω του τοπικού δικαστηρίου του οποίου η απόφαση προσβάλλεται.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Το Ανώτατο Δικαστήριο («Riigikohtus»).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Η αγγλική.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Το άρθρο 86 (δωσδικία του τόπου του αντικείμενου) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο μέτρο που η αγωγή δεν συνδέεται με αυτό το αντικείμενο του προσώπου. Το άρθρο 100 (αγωγή για την πάυση εφαρμογής τυποποιημένων όρων) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο μέτρο που η αγωγή ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου εφαρμόστηκαν οι τυποποιημένοι όροι.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άρθρα 212 έως 216 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Λετονίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις έννομες σχέσεις, που υπογράφηκε στο Τάλιν στις 11 Νοεμβρίου 1992.

Η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Τάλιν στις 27 Νοεμβρίου 1998.

Τελευταία επικαιροποίηση: 29/03/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Ελλάδα

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

για αιτήσεις άρνησης εκτέλεσης, το Μονομελές Πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας εκείνου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση,

για τις αιτήσεις για την έκδοση απόφασης ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης αναγνώρισης δυνάμει του άρθρου 36 παράγραφος 2, το Μονομελές

Πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του προσώπου κατά του οποίου υποβάλλεται η αίτηση με σκοπό να αναγνωριστεί ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης. Το Μονομελές Πρωτοδικείο είναι επίσης αρμόδιο για τις αιτήσεις άρνησης αναγνώρισης (άρθρο 45)

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στην Ελλάδα, το εφετείο

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στην Ελλάδα, ο Άρειος Πάγος

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Ελλάδα, το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 4 Νοεμβρίου 1961, η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 8 Οκτωβρίου 1979,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 1979,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980 και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ελλάδας και μεταξύ Σλοβακίας και Ελλάδας,

η σύμβαση νομικής συνεργασίας μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 5 Μαρτίου 1984,

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 19 Οκτωβρίου 1972,

η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976,

Τελευταία επικαιροποίηση: 21/12/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Γαλλία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Βλ. το δελτίο «[Διαδικασία για την εκτέλεση δικαστικής απόφασης](#)».

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στην περίπτωση αιτήσεων άρνησης εκτέλεσης, ο «δικαστής εκτέλεσης του πρωτοδικείου», εφόσον η αίτηση αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο στο πλαίσιο προσφυγής κατά μέτρον αναγκαστικής εκτέλεσης.

Για τις αιτήσεις με τις οποίες ζητείται να διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι άρνησης της αναγνώρισης που προβλέπονται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 και για τις αιτήσεις άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 45), το «πρωτοδικείο», εάν έχει επιληφθεί ως κύριο δικαστήριο.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στη Γαλλία, το εφετείο («cour d'appel»). Το κατά τόπον αρμόδιο εφετείο εξαρτάται από το δικαστήριο που εξέδωσε την πρωτόδικη απόφαση.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Στη Γαλλία, το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο («Cour de cassation»)

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Στη Γαλλία τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας για τη δικαστική αρμοδιότητα, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1989,

Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989,

Συνθήκη μεταξύ της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας και της κυβέρνησης της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές, οικογενειακές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984,

Σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ισπανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 28 Μαΐου 1969,

Συμφωνία της 25ης Φεβρουαρίου 1974, μέσω ανταλλαγής διακοινώσεων, για την ερμηνεία των άρθρων 2 και 17 της σύμβασης μεταξύ της Γαλλίας και της Ισπανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 28 Μαΐου 1969,

Σύμβαση μεταξύ της κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971,

Σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας Ουγγαρίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη δικαστική αρωγή σε αστικές και οικογενειακές υποθέσεις, για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων και για τη δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις και την έκδοση, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 31 Ιουλίου 1980,

Σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Ιουνίου 1930,

Σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966,

Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 5 Νοεμβρίου 1974.

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/05/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Κροατία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Η δίκη ανακοινώνεται στους τρίτους που δεν είναι διάδικοι, ώστε να λάβουν γνώση ότι η απόφαση που θα εκδοθεί μπορεί να έχει έμμεσες νομικές επιπτώσεις σε αυτούς. Εάν ο ενάγων ή ο εναγόμενος οφείλει να ανακοινώσει σε τρίτο την εκκρεμή δίκη, προκειμένου να επέλθει το έννομο αποτέλεσμα που ορίζει ο αστικός κώδικας, μπορεί να το πράξει οποτεδήποτε πριν από την έκδοση της απόφασης που περατώνει αμετάκλητα τη δίκη, καταθέτοντας έγγραφο που κοινοποιείται μέσω του πολιτικού δικαστηρίου, στο οποίο αναγράφει την αιτία και το στάδιο της διαδικασίας. Ο διάδικος δεν μπορεί να επικαλεστεί την ανακοίνωση της δίκης σε τρίτο για να ζητήσει την αναστολή της διαδικασίας, την παράταση των προθεσμιών ή την αναβολή μιας συζήτησης.

Ο τρίτος που έχει έννομο συμφέρον να νικήσει ένας διάδικος μπορεί να παρέμβει υπέρ του, χωρίς ωστόσο να έχει τη σχετική υποχρέωση. Εάν ο τρίτος αποφασίσει να παρέμβει, καταθέτει δήλωση παρέμβασης είτε σε συζήτηση είτε με έγγραφο που κοινοποιείται και στους δύο διαδίκους. Ο τρίτος που εισέρχεται στη δίκη δεν γίνεται διάδικος, αλλά αποκτά το καθεστώς του παρεμβαίνοντα, αποδεχόμενος το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η δίκη κατά τον χρόνο άσκησης της παρέμβασης οι πράξεις του παρεμβαίνοντα δεν μπορεί να αντιβαίνουν στα συμφέροντα του διαδίκου υπέρ του οποίου ασκεί την παρέμβαση. Τρία είναι τα είδη της παρέμβασης κατά το κροατικό δίκαιο: η απλή παρέμβαση, η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση (τα έννομα αποτελέσματα της απόφασης καταλαμβάνουν εξίσου τον παρεμβαίνοντα και τον διάδικο) και η ιδιόζουσα παρέμβαση (παρέμβαση του εισαγγελέα και του κέντρου κοινωνικών υπηρεσιών στη δίκη). Εάν δεν προσδιορίζεται το είδος της παρέμβασης, τεκμαίρεται ότι πρόκειται για απλή παρέμβαση.

Η αμετάκλητη απόφαση που εκδόθηκε στη δίκη η οποία ανακοινώθηκε σε τρίτο ή στην οποία ο τρίτος συμμετείχε ως παρεμβαίνων επιφέρει συγκεκριμένο έννομο αποτέλεσμα ως προς τον εν λόγω τρίτο, το οποίο συνήθως καλείται «αποτέλεσμα επί της παρέμβασης». Οι τρίτοι μπορούν να αποτρέψουν το εν λόγω αποτέλεσμα αν ασκήσουν νομότυπα την ένσταση που είναι γνωστή ως *male gesti vel conducti processus*. Επομένως, εάν εισαχθεί νέα δίκη κατά του τρίτου στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη ή ο οποίος συμμετείχε σε αυτή, ο τρίτος δεν θα έχει δικαίωμα να προβάλει στη νέα δίκη —κατά τη διευθέτηση της διαφοράς του με τον διάδικο υπέρ του οποίου παρενέβη στην προηγούμενη δίκη— τον ισχυρισμό ότι η διαφορά, όπως εκτέθηκε ενώπιον του δικαστηρίου κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, δεν επιλύθηκε ορθά. Ωστόσο, η αμετάκλητη απόφαση δεν θα συνιστά δεδικασμένο για τον παρεμβαίνοντα. Αντίστοιχα, εάν ένας διάδικος προέβη σε ορισμένες δικονομικές πράξεις παρότι γνώριζε ότι θα δυσχέραιναν τη δικονομική του θέση ή δεν προέβη σε ορισμένες δικονομικές πράξεις παρότι γνώριζε —βάσει των στοιχείων που είχε στη διάθεσή του— ότι μπορούσαν να βελτιώσουν τη δικονομική του θέση ή ανείρεσε τη δικονομική σπουδαιότητα των δικονομικών πράξεων του παρεμβαίνοντα που πιθανώς θα τον ευνοούσαν ή προέβη σε πράξεις που έρχονταν σε σύγκρουση με αυτές, τότε ο παρεμβαίνων μπορεί να προσβάλει το αποτέλεσμα επί της παρέμβασης, το οποίο προκύπτει από την αμετάκλητη απόφαση που εκδόθηκε στη διαφορά μεταξύ του διαδίκου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και του αντιδίκου του.

Τεκμαίρεται ότι ο παρεμβαίνων είχε τη δυνατότητα να προβεί σε ενέργειες στο πλαίσιο της διαφοράς οι οποίες θα μπορούσαν να συμβάλουν σε θετική έκβαση της διαφοράς, εκτός αν διαπιστωθεί διαφορετικά σε σχέση με την ένσταση που υπέβαλε ο προηγούμενος παρεμβαίνων.

Η ανακοίνωση επιφέρει συνέπειες δικονομικού και αστικού δικαίου. Ο διάδικος που ανακοίνωσε τη δίκη σε τρίτο μπορεί να επικαλεστεί στη μεταγενέστερη δίκη κατά του εν λόγω τρίτου, το «αποτέλεσμα επί της παρέμβασης» από την αμετάκλητη απόφαση, ανεξάρτητα από το κατά πόσον ο τρίτος προσήλθε στη δίκη ως παρεμβαίνων (για παράδειγμα, αν ο αδικοπρακτών δεν άσκησε παρέμβαση στη δίκη μεταξύ του ζημιωθέντος και του ασφαλιστή, παρά το σχετικό αίτημα του ασφαλιστή, δεν μπορεί να εγείρει τις ενστάσεις που μπορούσε να ασκήσει στη δίκη μεταξύ του ασφαλιστή και του ζημιωθέντος, σε οποιαδήποτε διαδικασία αναγωγής που κινείται σε βάρος του από τον ασφαλιστή). Η ανακοίνωση είναι επίσης κρίσιμη για τη διακοπή της προθεσμίας παραγραφής μιας υπόθεσης, για την αναβολή των καταληκτικών ημερομηνιών και τον χρόνο έγερσης απαιτήσεων από ευθύνη προς αποζημίωση λόγω ελαττωματικού προϊόντος.

Η ανακοίνωση της δίκης δεν έχει αντίκτυπο στη σχέση του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου υπέρ του οποίου ασκείται η παρέμβαση, εκτός αν ο τρίτος αποφασίσει πράγματι να συμμετάσχει στη δίκη ως παρεμβαίνων.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Στη Δημοκρατία της Κροατίας, η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης διέπεται από τον νόμο για την αναγκαστική εκτέλεση (Ovršni zakon) [Narodne novine (NN Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας) αριθ. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 στο εξής ο «νόμος για την αναγκαστική εκτέλεση»]. Ο εν λόγω νόμος ορίζει τη δικαστική διαδικασία εκτέλεσης των απαιτήσεων που απορρέουν από εκτελεστούς τίτλους [διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης (ovršni postupak)]. Η Οικονομική Υπηρεσία (Financijska agencija στο εξής «FINA») —το νομικό πρόσωπο που επισπεύδει την αναγκαστική εκτέλεση σύμφωνα με τον νόμο για την αναγκαστική εκτέλεση και τον νόμο που διέπει την αναγκαστική εκτέλεση ως προς τα χρηματικά ποσά — οι εργοδότες, το Ίδρυμα Συνταξιοδοτικής Ασφάλισης της Κροατίας και άλλα όργανα που ορίζονται από τον νόμο μπορεί επίσης να συμμετάσχουν στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Αρμόδια για την αναγκαστική εκτέλεση είναι τα δημοτικά δικαστήρια (općinski sudovi), εκτός αν άλλο δικαστήριο, όργανο ή πρόσωπο έχει επιληφθεί ρητά της υπόθεσης. Τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να διατάξουν την αναγκαστική εκτέλεση, είναι επίσης αρμόδια να ενεργούν επί ένδικων μέσων κατά των διαταγών εκτέλεσης ή άλλων αποφάσεων που έχουν εκδώσει επί της αίτησης για την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η κατά τόπο αρμοδιότητα που

ορίζεται από τον νόμο για την αναγκαστική εκτέλεση είναι αποκλειστική (λ.χ. κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκαση της αίτησης για την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης επί ακινήτου και τη διεξαγωγή της εν λόγω εκτέλεσης είναι το δικαστήριο του τόπου του ακινήτου).

Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης στον πρώτο και στον δεύτερο βαθμό διεξάγεται —και οι αντίστοιχες αποφάσεις εκδίδονται— από το μονομελές δικαστήριο, εκτός από τις περιπτώσεις που κατά τον νόμο για την αναγκαστική εκτέλεση η διαδικασία διεξάγεται —και οι αντίστοιχες αποφάσεις εκδίδονται— από συμβολαιογράφο.

Η διαδικασία κινείται από τον επισπεύδοντα δανειστή, ο οποίος καταθέτει αίτηση για την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου βάσει εκτελεστού τίτλου. Εξάιρεση από τον εν λόγω κανόνα συνιστά η κατάθεση αίτησης άμεσης ανάκτησης στην Οικονομική Υπηρεσία (FINA) από τον επισπεύδοντα δανειστή, βάσει εκτελεστού τίτλου (λ.χ. βάσει αμετάκλητης δικαστικής απόφασης). Αυτό επιτρέπεται μόνον στην αναγκαστική εκτέλεση που κινείται λόγω χρηματικής απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη (άμεση ανάκτηση χρηματικής απαίτησης). Σε αυτή την περίπτωση, η Οικονομική Υπηρεσία (FINA) δεν εκδίδει απόφαση για την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, αλλά αποστέλλει στον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη αντίγραφο της αίτησης του επισπεύδοντα δανειστή με όλα τα στοιχεία αυτής.

Η αναγκαστική εκτέλεση επισπεύδεται επί κινητών πραγμάτων και επί δικαιωμάτων που από τον νόμο υπόκεινται σε εκτέλεση για την ικανοποίηση απαίτησης. Η αναγκαστική εκτέλεση διεξάγεται με πράξεις εκτέλεσης, ασφαλιστικά μέτρα ή τον συνδυασμό των εν λόγω πράξεων ή μέτρων με τα οποία εκτελείται ή εξασφαλίζεται μια απαίτηση, σύμφωνα με τον νόμο.

Το δικαστήριο διατάσσει την αναγκαστική εκτέλεση με τα μέσα και στα πράγματα που αναφέρονται στην αίτηση για την επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Εάν για την εκτέλεση προτείνονται περισσότερα μέσα ή πράγματα, το δικαστήριο, με αίτημα του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη, περιορίζει την αναγκαστική εκτέλεση σε μέρος μόνο των εν λόγω μέσων ή πραγμάτων, αν επαρκούν για την ικανοποίηση της απαίτησης.

Το ερώτημα αν ένα κινητό πράγμα ή ένα δικαίωμα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της αναγκαστικής εκτέλεσης ή αν η αναγκαστική εκτέλεση επί κινητού πράγματος ή δικαιώματος υπόκειται σε περιορισμούς εξετάζεται εν όψει των περιστάσεων που συντρέχουν κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης για την επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Το άρθρο 212 του νόμου για την αναγκαστική εκτέλεση ορίζει συγκεκριμένους κανόνες για την αναγκαστική εκτέλεση ως προς τα ακατάσχετα χρηματικά ποσά ή τα χρηματικά ποσά τα οποία υπόκεινται εν μέρει σε αναγκαστική εκτέλεση, ενώ τα άρθρα 241 και 242 του νόμου για την αναγκαστική εκτέλεση ορίζουν συγκεκριμένους κανόνες για το ακατάσχετο και τον περιορισμό της αναγκαστικής εκτέλεσης για την περιουσία των νομικών προσώπων. Μία από τις κύριες αρχές της αναγκαστικής εκτέλεσης είναι η αρχή ότι το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της αναγκαστικής εκτέλεσης ή των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να λάβει υπόψη την αξιοπρέπεια του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη και να διασφαλίσει ότι οι δυσμενείς επιπτώσεις της εκτέλεσης θα είναι οι ελάχιστες δυνατές. Κατά μιας πρωτοβάθμιας απόφασης επιτρέπεται η άσκηση έφεσης, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος για την αναγκαστική εκτέλεση. Η εμπρόθεσμη άσκηση έφεσης κατά της δικαστικής απόφασης διατάσσει την αναγκαστική εκτέλεση βάσει εκτελεστού τίτλου δεν αναστέλλει την εκτέλεση. Η έφεση πρέπει να ασκηθεί μέσα σε οκτώ ημέρες από την ημερομηνία επίδοσης της πρωτοβάθμιας απόφασης, εκτός αν άλλως ορίζει ο νόμος για την αναγκαστική εκτέλεση, ή μέσα σε τρεις ημέρες σε διαφορές από συναλλαγματικές ή επιταγές.

Όλες οι απαιτήσεις που έχουν επιδικαστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, με απόφαση άλλης αρμόδιας δημόσιας αρχής, με δικαστικό συμβιβασμό ή συμβιβασμό ενώπιον άλλης αρμόδιας αρχής ή με συμβολαιογραφική πράξη παραγράφονται μετά από 10 έτη, περιλαμβανομένων των απαιτήσεων για τις οποίες ο νόμος προβλέπει βραχύτερη παραγραφή σε άλλες περιστάσεις.

Οι απαιτήσεις που δεν έχουν επιδικαστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, με απόφαση άλλης αρμόδιας δημόσιας αρχής, με δικαστικό συμβιβασμό ή με συμβιβασμό ενώπιον άλλης αρμόδιας αρχής ή με συμβολαιογραφική πράξη παραγράφονται μετά από πέντε έτη, εκτός αν ο νόμος προβλέπει διαφορετική παραγραφή.

Παραγραφή τριών ετών από την ημερομηνία που μια καταβολή καθίσταται ληξιπρόθεσμη ισχύει για τις απαιτήσεις που απορρέουν από περιοδικές καταβολές που καθίστανται ληξιπρόθεσμες ανά έτος ή συντομότερα, ανεξάρτητα αν αποτελούν επικουρικές περιοδικές απαιτήσεις, όπως είναι οι απαιτήσεις που αφορούν τόκους ή οι περιοδικές απαιτήσεις που αφορούν το ίδιο το δικαίωμα, όπως είναι οι απαιτήσεις διατροφής. Το ίδιο ισχύει για τις προσόδους στις οποίες το κεφάλαιο και οι τόκοι καταβάλλονται σε ίσα, προκαθορισμένα ποσά σε περιοδική βάση, αλλά όχι στις αποπληρωμές με δόσεις ή σε άλλες περιπτώσεις μερικής εκτέλεσης.

Το δικαίωμα από το οποίο απορρέουν οι περιοδικές απαιτήσεις παραγράφεται μετά από περίοδο πέντε ετών, που υπολογίζεται από την ημερομηνία που η παλαιότερη ανεξόφλητη απαίτηση καθίσταται ληξιπρόθεσμη. Το νόμιμο δικαίωμα διατροφής δεν παραγράφεται.

Οι αμοιβαίες απαιτήσεις που απορρέουν από εμπορικές συμβάσεις με αντικείμενο την εμπορία προϊόντων και υπηρεσιών, δηλαδή από συμβάσεις εμπορίας προϊόντων και υπηρεσιών που καταρτίζονται μεταξύ εμπόρου και προσώπου δημοσίου δικαίου και οι απαιτήσεις αποζημίωσης για τα έξοδα από τις εν λόγω συμβάσεις παραγράφονται μετά από τρία έτη. Η προθεσμία παραγραφής υπολογίζεται ξεχωριστά για κάθε προμήθεια προϊόντων, εκτέλεση έργου ή παροχή υπηρεσίας. Οι απαιτήσεις από μισθώματα, τα οποία καταβάλλονται περιοδικά ή εφάπαξ, παραγράφονται μετά από τρία έτη. Οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω ζημίας παραγράφονται τρία έτη αφότου ο ζημιωθείς απέκτησε γνώση της ζημίας και του υπαιτίου αυτής. Σε κάθε περίπτωση, οι εν λόγω απαιτήσεις παραγράφονται πέντε έτη μετά την επέλευση της ζημίας. Όταν η ζημία προκαλείται από ποινικό αδίκημα, και προβλέπεται μεγαλύτερη παραγραφή για την άσκηση της ποινικής δίωξης, η αξίωση αποζημίωσης για τη ζημία κατά του υπαιτίου παραγράφεται μόλις παρέλθει η προθεσμία παραγραφής για την άσκηση της ποινικής δίωξης.

Οι αξιώσεις που αφορούν την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας, θέρμανσης, αερίου, ύδρευσης, καθαρισμού καπνοδόχων και υπηρεσιών καθαρισμού παραγράφονται μετά από ένα έτος, όταν η υπηρεσία παρασχέθηκε για την ικανοποίηση των αναγκών νοικοκυριού, ραδιοφωνικού σταθμού ή ραδιοτηλεοπτικού σταθμού για τη χρήση ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού δέκτη. Προθεσμία παραγραφής ενός έτους ισχύει επίσης για απαιτήσεις των υπηρεσιών ταχυδρομείου, τηλεγραφίας και τηλεφωνίας για τη χρήση τηλεφώνων και ταχυδρομικών θυρίδων, για λοιπές απαιτήσεις των εν λόγω υπηρεσιών για ποσά που καταβάλλονται ανά τρεις μήνες ή συχνότερα και για απαιτήσεις που αφορούν συνδρομές σε έντυπα και υπολογίζονται από το τέλος της περιόδου κατά την οποία παραγγέλθηκε το εκάστοτε έντυπο.

Οι απαιτήσεις που λήπτει της ασφάλισης ή τρίτου που απορρέουν από σύμβαση ασφάλισης ζωής παραγράφονται μετά από πέντε έτη, και οι απαιτήσεις από άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις μετά από τρία έτη, τα οποία υπολογίζονται από την επόμενη ημέρα από το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο ανέκυψε η απαίτηση. Οι απαιτήσεις του ασφαλιστή από ασφαλιστική σύμβαση παραγράφονται μετά από τρία έτη. Η παραγραφή απαίτησης την οποία ο ασφαλιστής μπορεί να προβάλει κατά τρίτου ο οποίος ευθύνεται για την επέλευση του κινδύνου ξεκινά και λήγει ταυτόχρονα με την προθεσμία που ισχύει για την απαίτηση του ασφαλισμένου κατά του τρίτου.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στη Δημοκρατία της Κροατίας, οι αιτήσεις κατατίθενται, για τις αστικές υποθέσεις, στα αρμόδια δημοτικά δικαστήρια και, για τις εμπορικές υποθέσεις, στα αρμόδια εμποροδικεία.

Όλα τα δημοτικά δικαστήρια είναι αρμόδια να αποφασίζουν για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων των αλλοδαπών δικαστηρίων.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στη Δημοκρατία της Κροατίας, η έφεση κατά απόφασης που απορρίπτει την αίτηση για την επίστευση της αναγκαστικής εκτέλεσης ασκείται, σε αστικές υποθέσεις, ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου μέσω του αρμόδιου δημοτικού δικαστηρίου και, στις εμπορικές υποθέσεις, ενώπιον του Ανώτατου Εμποροδικείου μέσω του αρμόδιου εμποροδικείου.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, δεν προβλέπονται άλλα δικαστήρια στα οποία μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω ένδικο μέσο.

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Όσον αφορά τη δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το άρθρο 46 του νόμου για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (Zakon o međunarodnom privatnom pravu) (Narodne novine (NN: Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας) αριθ. 101/17), ο οποίος ισχύει από τις 29 Ιανουαρίου 2019, ορίζει ότι τα κροατικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία σε διαφορές με στοιχεία αλλοδαπότητας. Η διάταξη αυτή προβλέπει ρητά ότι ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12 Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012) εφαρμόζεται στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού και επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του ώστε να περιλαμβάνει καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονται πολίτες τρίτων χωρών. Η παράγραφος 3 του εν λόγω άρθρου επιτρέπει τη δυνατότητα να αποφασιστεί ότι δικαστήριο τρίτης χώρας έχει δικαιοδοσία, εκτός εάν έχει αποκλειστική δικαιοδοσία δικαστήριο της Κροατίας ή δικαστήριο άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Στη Δημοκρατία της Κροατίας η ανακοίνωση της δίκης σε τρίτους διέπεται από το άρθρο 211 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zakon o postupku posturku).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της 23ης Μαρτίου 1956, περί της αμοιβαίας νομικής συνδρομής,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας, της 20ης Ιανουαρίου 1964, περί της ρύθμισης των έννομων σχέσεων στις αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις,

η σύμβαση μεταξύ της κυβέρνησης της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γαλλίας, της 18ης Μαΐου 1971, περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδας, της 18ης Ιουνίου 1959, για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της 7ης Μαρτίου 1968, περί της αμοιβαίας νομικής συνδρομής,

η συνθήκη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, της 6ης Φεβρουαρίου 1960, περί της νομικής συνδρομής στις αστικές και ποινικές υποθέσεις,

η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, της 18ης Οκτωβρίου 1960, περί της νομικής συνδρομής,

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ιταλίας περί της αμοιβαίας δικαστικής συνεργασίας στις αστικές και διοικητικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Δεκεμβρίου 1960,

η συνθήκη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί της αμοιβαίας δικαστικής συνεργασίας, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954,

η συνθήκη μεταξύ της Δημοκρατίας της Κροατίας και της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της 7ης Φεβρουαρίου 1994, περί της νομικής συνδρομής στις αστικές και ποινικές υποθέσεις.

Τελευταία επικαιροποίηση: 26/03/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Κύπρος

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Αναλυτική περιγραφή των διαδικασιών δίδετε στη σελίδα [Εκτέλεση δικαστικής απόφασης](#)

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στην Κύπρο τα Επαρχιακά Δικαστήρια

Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας

- Οδός: Χαράλαμπου Μούσκου, 1405, Λευκωσία, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 22865518
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 22304212 / 22805330
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού

- Οδός: Λεωφ. Λόρδου Βύρωνος 8, Τ. Θ. 54619, 3726, Λεμεσός, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 25806100 / 25806128
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 25305311
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας

- Οδός: Λεωφ. Αρτέμιδος, 6301, Λάρνακα, Τ. Θ. 40107, Κύπρος

- Τηλέφωνο: (+357) 24802721
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 24802800
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov

Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου

- Οδός: Γωνία των οδών Νεοφύτου & Νίκου Νικολαΐδη, 8100 – Πάφος, Τ. Θ. 60007, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 26802601
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 26306395
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου

- Οδός: Σωτήρας 2, Μέγαρο Τζιβάνη, 5286, Παραλίμι, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 23730950 / 23742075
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 23741904
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Εφετείο

Ταχυδρομική Διεύθυνση:

Θράκης 17, 2112 Αγλαντζιά - Λευκωσία

Κύπρος

Τηλέφωνα: (+357) 22551920, (+357) 22551923

Τηλεομοιότυπο: (+357) 22572848

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

στην Κύπρο, το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου

Ανώτατο Δικαστήριο

- Οδός: Χαράλαμπου Μούσκου, 1404, Λευκωσία, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 22865741
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 22304500

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

- στην Κύπρο, η ελληνική και η αγγλική

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Κύπρο, το άρθρο 21 του νόμου περί δικαστηρίων (νόμος 14/60)

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Δεν εφαρμόζεται

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συνθήκη του 1982 μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις

η σύμβαση του 1981 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις,

η σύμβαση νομικής συνεργασίας του 1984 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου,

η συμφωνία του 1983 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις,

η συνθήκη του 1984 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, (διαδοχή, μεταξύ άλλων, από τη Σλοβενία),

η σύμβαση του 1996 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις.

Τελευταία επικαιροποίηση: 05/04/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Λετονία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Η συμμετοχή τρίτων σε αστική δίκη διέπεται από τα άρθρα 78-81 του νόμου για την πολιτική δικονομία. Σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 78 του νόμου, τρίτος σε αστική δίκη είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις σε σχέση με έναν από τους διαδίκους μπορούν να επηρεαστούν από την απόφαση στη συγκεκριμένη υπόθεση. Η συμμετοχή του τρίτου στη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων αποσκοπεί στη διευκόλυνση της πλήρους διαλεύκανσης των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας, παρέχοντας στον τρίτο τη δυνατότητα να δώσει εξηγήσεις και να εκφράσει την άποψή του σχετικά με τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν. Εάν ένα πρόσωπο που θα μπορούσε να συμμετάσχει ως τρίτος σε μια υπόθεση δεν ασκήσει παρέμβαση, τούτο δεν στερεί από το εν λόγω πρόσωπο τα δικαιώματά του καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο ούτε το εμποδίζει να υπερασπιστεί τα συμφέροντά του ασκώντας αυτοτελή αγωγή. Σημειωτέον, ωστόσο, ότι η παρέμβαση τρίτου σε μια υπόθεση ενδέχεται να επηρεάσει την επίλυση της διαφοράς στην αρχική αγωγή. Τούτο είναι σημαντικό, για παράδειγμα, στην περίπτωση

εκδίκασης μεταγενέστερης αγωγής αποζημίωσης δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τους εθνικούς κανόνες πολιτικής δικονομίας της Λετονίας, τυχόν μεταγενέστερη αγωγή μπορεί να εκδικασθεί μόνο μετά την εκδίκαση της αρχικής αγωγής, τα δε πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά στο σκεπτικό της απόφασης επί της αρχικής αγωγής δεν μπορούν να εξεταστούν εκ νέου από το δικαστήριο.

Μπορεί να επιτραπεί σε τρίτους να παρέμβουν στην υπόθεση, έως ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες επί της ουσίας ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Μπορούν επίσης να κληθούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία κατόπιν αιτήματος ενός εκ των διαδίκων ή του εισαγγελέα. Ανάλογα με τη φύση και τον βαθμό του έννομου συμφέροντός τους, οι τρίτοι χαρακτηρίζονται ως α) τρίτοι με αυτοτελή αξίωση· ή β) ως τρίτοι χωρίς αυτοτελή αξίωση.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελή αξίωση σε σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς μπορούν να ζητήσουν να παρέμβουν: καταρχήν η αυτοτελής αξίωσή τους στρέφεται τόσο κατά του εναγομένου όσο και κατά του ενάγοντα. Έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον ενάγοντα (βλέπε άρθρο 79 του νόμου για την πολιτική δικονομία). Η θέση του τρίτου που εγείρει αυτοτελή αξίωση διαφέρει από εκείνη του προσθέτως παρεμβαίνοντα ή του συνενάγοντα, διότι οι απαιτήσεις των εν λόγω διαδίκων δεν στρέφονται εναντίον αλλήλων, ενώ η ικανοποίηση της αξίωσης του τρίτου θα απέκλειε κατ' αρχήν την ικανοποίηση της αξίωσης του ενάγοντα.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελή αξίωση σε σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς μπορούν να παρέμβουν είτε υπέρ του ενάγοντα είτε υπέρ του εναγομένου, εάν η απόφαση επί της διαφοράς ενδέχεται να επηρεάσει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις του παρεμβαίνοντα έναντι ενός εκ των διαδίκων. Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελή αξίωση έχουν τα ίδια δικονομικά δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους διαδίκους με τη διαφορά ότι δεν μπορούν να μεταβάλουν τους λόγους επί τους οποίους θεμελιώνουν την αξίωσή τους ή το αντικείμενο της διαφοράς, να αυξήσουν ή να μειώσουν την έκταση της αξίωσης, να αποσύρουν την αγωγή, να αναγνωρίσουν απαιτήσεις, να συνάψουν διακανονισμούς ή να ζητήσουν την εκτέλεση της απόφασης του δικαστηρίου. Στις αιτήσεις προσεπίκλησης τρίτων και στις αιτήσεις που υποβάλλουν τρίτοι ζητώντας να παρέμβουν είτε υπέρ του ενάγοντα είτε υπέρ του εναγομένου, θα πρέπει να εκτίθενται οι λόγοι για την προσεπίκληση του τρίτου ή για τη χορήγηση σ' αυτόν της άδειας να παρέμβει στην υπόθεση (άρθρο 80 του νόμου για την πολιτική δικονομία). Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελή αξίωση συνήθως παρεμβαίνουν σε υποθέσεις στις οποίες υπάρχει πιθανότητα ένας από τους διαδίκους να αξιώσει στη συνέχεια αποζημίωση από αυτούς, είτε σε συναφείς υποθέσεις, είτε σε υποθέσεις στις οποίες ο ίδιος ο τρίτος ενδέχεται να ασκήσει μεταγενέστερη αγωγή, ανάλογα με την έκβαση της αρχικής αγωγής.

Έπεται, κατά συνέπεια, από τις διατάξεις των άρθρων 78-81 του νόμου για την πολιτική δικονομία, ότι η απόφαση σε μια υπόθεση στην οποία συμμετέχει τρίτος είναι δεσμευτική γι' αυτόν και ότι η απόφαση μπορεί να εκτελεστεί έναντι του τρίτου (ή ο τρίτος μπορεί να ζητήσει την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης), μόνο στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες ο τρίτος προέβαλε αυτοτελή αξίωση. Ωστόσο, η απόφαση παράγει, σε κάθε περίπτωση, έννομα αποτελέσματα έναντι του τρίτου, με την έννοια ότι τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν στην εν λόγω απόφαση είναι δεσμευτικά σε σχέση με οποιαδήποτε μεταγενέστερη αξίωση βάσει της αρχικής δίκης.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Οι δικαστικές αποφάσεις και οι αποφάσεις σε εξωδικαστικές υποθέσεις μπορούν να εκτελεστούν από τη στιγμή που θα αποκτήσουν νομική ισχύ, εκτός εάν είναι αμέσως εκτελεστές, σύμφωνα με νόμο ή δικαστική απόφαση. Εάν υπάρχει ορισμένη προθεσμία για την εκούσια εκτέλεση δικαστικής απόφασης αλλά η απόφαση δεν εκτελεστεί, το δικαστήριο εκδίδει επιταγή προς εκτέλεση μετά την παρέλευση της προθεσμίας εκούσιας εκτέλεσης. Οι καταχωρισμένοι δικαστικοί επιμελητές έχουν το δικαίωμα να προβούν σε πράξεις εκτέλεσης βάσει εντολής προς εκτέλεση.

Οι επιταγές προς εκτέλεση εκδίδονται κατόπιν αιτήματος των εναγόντων από το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της υπόθεσης. Για κάθε δικαστική απόφαση εκδίδεται μια επιταγή προς εκτέλεση. Εάν η δικαστική απόφαση πρόκειται να εκτελεστεί σε διαφορετικά μέρη, εάν μόνο ένα τμήμα της είναι άμεσα εκτελεστό, εάν έχει εκδοθεί υπέρ περισσότερων του ενός εναγόντων ή σε βάρος περισσότερων του ενός εναγομένων, το δικαστήριο εκδίδει περισσότερες επιταγές προς εκτέλεση κατόπιν αιτήματος του ενάγοντος. Όταν εκδίδονται περισσότερες επιταγές προς εκτέλεση, ο τόπος της εκτέλεσης ή το τμήμα της δικαστικής απόφασης που πρόκειται να εκτελεστεί σύμφωνα με την εν λόγω επιταγή πρέπει να αναφέρεται με ακρίβεια σε καθεμιά από αυτές, και στην περίπτωση από κοινού και εις ολόκληρον ανάκτησης, θα πρέπει επίσης να αναφέρεται ο εναγόμενος σε βάρος του οποίου επιδιώκεται ανάκτηση δυνάμει της επιταγής.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στη Λετονία, στο επαρχιακό ή το δημοτικό δικαστήριο [rajona (pilsētas) tiesa] στην περιφέρεια του οποίου εκτελούνται οι αποφάσεις.

Οι αιτήσεις αναγνώρισης ή άρνησης αναγνώρισης (άρθρο 36 παράγραφος 2 και άρθρο 45) πρέπει να υποβάλλονται στο επαρχιακό (ή στο δημοτικό) δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου εκτελούνται οι αποφάσεις ή στο επαρχιακό (ή στο δημοτικό) δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος κατοικίας που έχει δηλώσει ο εναγόμενος. Ωστόσο, εάν δεν έχει δηλωθεί τόπος κατοικίας, οι αιτήσεις υποβάλλονται στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος κατοικίας ή η καταστατική έδρα του εναγομένου.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στη Λετονία, στο περιφερειακό δικαστήριο (argabaltiesa), μέσω του επαρχιακού (ή δημοτικού) δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Στη Λετονία,

η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 27 του νόμου για την πολιτική δικονομία σύμφωνα με την οποία εάν ο τόπος κατοικίας του εναγομένου είναι άγνωστος ή ο εναγόμενος δεν διαθέτει μόνιμη κατοικία στη Λετονία, μπορεί να ασκηθεί αγωγή στο δικαστήριο του τόπου όπου έχει ακίνητη περιουσία ή στο δικαστήριο του τελευταίου γνωστού τόπου κατοικίας του·

η τρίτη παράγραφος του άρθρου 28 του ίδιου νόμου, σύμφωνα με την οποία ο ενάγων μπορεί να ασκήσει αγωγή για σωματική βλάβη στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του ή του τόπου όπου επήλθε η βλάβη·

η πέμπτη παράγραφος του άρθρου 28 του ίδιου νόμου, σύμφωνα με την οποία η αγωγή για ανάκτηση περιουσίας ή αποζημίωση για την αξία αυτής μπορεί επίσης να ασκηθεί στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας που έχει δηλώσει ο ενάγων·

η έκτη παράγραφος του ίδιου νόμου, σύμφωνα με την οποία οι αγωγές επί ναυτικών απαιτήσεων μπορούν επίσης να ασκηθούν στο δικαστήριο του τόπου όπου έλαβε χώρα η κατάσχεση του σκάφους του εναγομένου·

η ένατη παράγραφος του άρθρου 28 του ίδιου νόμου, σύμφωνα με την οποία ο ενάγων μπορεί να ασκήσει αγωγή για αξίωση που προκύπτει από εργασιακές σχέσεις στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας που έχει δηλώσει ή του τόπου εργασίας του.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 640 του νόμου για την πολιτική δικονομία, η απόφαση για την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης αλλοδαπού δικαστηρίου ή η απόφαση απόρριψης της αίτησης λαμβάνεται από δικαστή, ο οποίος δικάζει σε μονομελή σύνθεση, βάσει της υποβληθείσας αίτησης και των εγγράφων που έχουν επισυναφθεί σ' αυτήν εντός δέκα ημερών από την κατάθεση της αίτησης χωρίς πρόσκληση των διαδίκων.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Συμφωνία της 11ης Νοεμβρίου 1992 για τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις μεταξύ της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας.

Συμφωνία της 23ης Φεβρουαρίου 1994 μεταξύ της Δημοκρατίας της Λετονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας για τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις.

Τελευταία επικαιροποίηση: 10/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Λιθουανία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1. Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης;

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Λιθουανίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas), τρίτοι δικαιούνται αλλά δεν υποχρεούνται να εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με ένδικη διαφορά.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με την ένδικη διαφορά δύνανται να παρέμβουν στη δίκη μόνο με δική τους πρωτοβουλία. Οι εν λόγω τρίτοι συμμετέχουν αυτοτελώς στην υπόθεση και όχι υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου. Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δύνανται να παρέμβουν στη δίκη μέχρι την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με την ένδικη διαφορά μπορούν να παρέμβουν στη δίκη υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου μέχρι την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο, αν η έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης ενδέχεται να θίγει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις τους. Μπορούν επίσης να κληθούν να παρέμβουν στη δίκη με αιτιολογημένο αίτημα των διαδίκων ή με πρωτοβουλία του δικαστηρίου.

Οι τρίτοι ενημερώνονται σχετικά με την ένδικη υπόθεση και καλούνται να παρέμβουν ενώπιον δικαστηρίου της Λιθουανίας με κλήσεις ή κοινοποιήσεις, μεταξύ άλλων με αποστολή αντιγράφου της αγωγής. Σύμφωνα με το άρθρο 133 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι διάδικοι μιας υπόθεσης (συμπεριλαμβανομένων των τρίτων) ενημερώνονται με κλήσεις ή κοινοποιήσεις για την ημερομηνία και τον τόπο της συζήτησης στο ακροατήριο ή των επιμέρους διαδικαστικών πράξεων. Ωστόσο, η ενημέρωση των τρίτων σχετικά με μια υπόθεση αποτελεί καθήκον του δικαστηρίου και όχι των διαδίκων οι διάδικοι απλώς αναφέρουν στα δικόγραφα τους ότι πρέπει να παρέμβουν στη δίκη άλλα πρόσωπα.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον ενάγοντα.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις έχουν τα ίδια δικονομικά δικαιώματα (μεταξύ άλλων το δικαίωμα απόδοσης των δικαστικών εξόδων) και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους διαδίκους, με εξαίρεση το δικαίωμα μεταβολής της βάσης και του αντικειμένου της αγωγής, αύξησης ή μείωσης του ποσού της αγωγής, παραίτησης από την αγωγή, αποδοχής της αγωγής ή επίτευξης συμβιβασμού. Επίσης, δεν έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την εκτέλεση δικαστικής απόφασης. Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δεν δύνανται να ενεργούν αντίθετα προς τα συμφέροντα του διαδίκου υπέρ του οποίου παρενέβησαν στη δίκη.

2. Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων επί των προσώπων στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη;

Η συμμετοχή τρίτων που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δίνει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί περισσότερων συναφών διαφορών σχετικών με το ίδιο ζήτημα στο πλαίσιο μίας δίκης, οπότε δεν μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω αγωγή κατά των τρίτων που ήγειραν αυτοτελείς αξιώσεις (ή οι εν λόγω τρίτοι δεν δύνανται να ασκήσουν περαιτέρω αγωγή κατά του ίδιου εναγομένου), διότι η διαφορά μεταξύ αυτών των διαδίκων επί του συγκεκριμένου ζητήματος θεωρείται ότι έχει επιλυθεί. Κατά προσώπου που ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασης σε εκκρεμή δίκη εγείροντας αυτοτελή αξίωση, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη, μπορεί να ασκηθεί χωριστή αγωγή στο μέλλον για το ίδιο ζήτημα. Ωστόσο, η πρώτη δικαστική απόφαση δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προσώπου που δεν παρενέβη στη δίκη.

Όταν αποφαινεται για μια υπόθεση, το δικαστήριο δεν μπορεί, συγχρόνως, να αποφανθεί για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τρίτου που δεν ήγειρε αυτοτελή αξίωση κατά διαδίκου με τον οποίο τον συνδέει ουσιαστική έννομη σχέση. Κατά συνέπεια, η έκδοση δικαστικής απόφασης σε υπόθεση στην οποία παρενέβησαν τρίτοι που δεν ήγειραν αυτοτελείς αξιώσεις δεν αποκλείει την άσκηση άλλης αγωγής κατά τρίτου ο οποίος παρενέβη στην αρχική υπόθεση χωρίς να εγείρει αυτοτελή αξίωση. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η πρώτη δικαστική απόφαση έχει ισχύ προδικαστικής απόφασης δηλαδή, σε περίπτωση άλλης δίκης μεταξύ των ίδιων διαδίκων (π.χ. αγωγή αποζημίωσης), δεν είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα πραγματικά περιστατικά που κρίθηκαν αποδεδειγμένα με την τελεσίδικη απόφαση επί της πρώτης υπόθεσης (άρθρο 182 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Αν ένα πρόσωπο δεν ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασής του σε εκκρεμή δίκη, είτε με είτε χωρίς την έγερση αυτοτελών αξιώσεων, ή αν ένα πρόσωπο ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη και το δικαστήριο απεφάνθη επί των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εν λόγω προσώπου, το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για επανάληψη της διαδικασίας. Αν ένα πρόσωπο δεν παρενέβη στη δίκη, η εν λόγω απόφαση του δικαστηρίου δεν έχει γενικά την ισχύ προδικαστικής απόφασης για το εν λόγω πρόσωπο.

3. Έχει δεσμευτική ισχύ η νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

4. Έχουν δεσμευτική ισχύ τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας δίκης, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

5. Η ανακοίνωση δίκης παράγει τα αποτελέσματά της ανεξαρτήτως του αν ο τρίτος παρενέβη ή όχι στην κύρια δίκη;

Όχι. Η δικαστική απόφαση στο πλαίσιο της πρώτης (κύριας) δίκης δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προσώπου που ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη. Αν ένα πρόσωπο δεν ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασής του σε εκκρεμή δίκη, είτε με είτε χωρίς την έγερση αυτοτελών αξιώσεων, ή αν ένα πρόσωπο ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη και το δικαστήριο απεφάνθη επί των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εν λόγω προσώπου, το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για επανάληψη της διαδικασίας.

6. Η ανακοίνωση δίκης επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στη Λιθουανία το Εφετείο της Λιθουανίας (Lietuvos apeliacinis teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στη Λιθουανία το Εφετείο της Λιθουανίας (Lietuvos apeliacinis teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Στη Λιθουανία αναίρεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Λιθουανίας (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Στη Λιθουανία τα άρθρα 783 παράγραφος 3, 787 και 789 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Στη Λιθουανία τα άρθρα 46 και 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Λιθουανίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Λετονίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις, που υπογράφηκε στο Τάλιν στις 11 Νοεμβρίου 1992,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993.

Τελευταία επικαιροποίηση: 07/04/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Λουξεμβούργο

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Βλέπε το εθνικό δελτίο του Λουξεμβούργου «*Διαδικασίες για την εκτέλεση δικαστικής απόφασης — Λουξεμβούργο*».

Είναι δημοσιευμένο στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης από το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Για την αίτηση άρνησης εκτέλεσης, την αίτηση αναγνώρισης και την αίτηση άρνησης αναγνώρισης, αρμόδιος είναι ο πρόεδρος του περιφερειακού δικαστηρίου (Tribunal d'arrondissement) ο οποίος δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων:

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (περιφερειακό δικαστήριο Λουξεμβούργου)

Cité judiciaire

L-2080 Luxembourg

Τηλ.: (+352) 47 59 81-2625

Φαξ: (+352) 47 59 81-2421

Tribunal d'arrondissement de Diekirch (περιφερειακό δικαστήριο Diekirch)

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Τηλ.: (+352) 80 32 14 -1

Φαξ: (+352) 80 71 19

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Το εφετείο (Cour d'appel), δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων:

Cité judiciaire

L-2080 Luxembourg

Τηλ.: (+352) 47 59 81-1

Φαξ: (+352) 47 59 81-2396

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Cour de cassation (Ακυρωτικό Δικαστήριο):

Cité judiciaire

L-2080 Luxembourg

Τηλ.: (+352) 47 59 81-2369/2373

Φαξ: (+352) 47 59 81-2773

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Το Λουξεμβούργο αποδέχεται τα αγγλικά και τα γερμανικά.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- Άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα (Code civil)

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971.

Συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961, εφόσον ισχύει.

Τελευταία επικαιροποίηση: 07/03/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Ουγγαρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1.) Νόημα της ανακοίνωσης δίκης σύμφωνα με το ουγγρικό δικονομικό δίκαιο:

Ηπτηθείς αντίδικος ο οποίος επιθυμεί να αναγγείλει απαίτηση κατά τρίτου ή αποτελεί αντικείμενο απαίτησης από τρίτο πρόσωπο, μπορεί να αποστείλει στο εν λόγω τρίτο μέρος ανακοίνωση δίκης. Η ανακοίνωση δίκης μπορεί να αποσταλεί όχι μόνο από ενάγοντα ή εναγόμενο αλλά και από παρεμβαίνοντα και από τρίτον στον οποίο έγινε ανακοίνωση δίκης.

2.) Δικονομικές προθεσμίες για την ανακοίνωση δίκης:

Ο εναγόμενος μπορεί να προβεί σε ανακοίνωση δίκης το αργότερο εντός 30 ημερών από την παραλαβή της αγωγής και ο ενάγων εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση ουσιαστικής ανταγωγής. Η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, για τροποποιήσεις αποδεκτών αγωγών και για ανταγωγές.

Πρόσωπο που παρεμβαίνει μετά την έναρξη της αντιδικίας, δηλαδή ο παρεμβαίνων ή ο τρίτος, μπορεί να προβεί σε ανακοίνωση δίκης εντός 30 ημερών από την παρέμβαση στη δικαστική διαδικασία. Σε υποθέσεις που θεωρούνται ιδιαίτερα σοβαρές (με διεκδικούμενα ποσά άνω των 400 εκατ. HUF), οι προθεσμίες για τις δηλώσεις του κοινοποιούντος μέρους και του τρίτου στον οποίο έγινε ανακοίνωση δίκης είναι 15 ημέρες και όχι 30. Δήλωση που υποβάλλεται εκπρόθεσμα από το κοινοποιούν μέρος είναι άκυρη, δηλαδή το δικαστήριο θεωρεί ότι δεν έχει υποβληθεί.

3.) Πώς πραγματοποιείται η ανακοίνωση δίκης:

Το κοινοποιούν μέρος υπέχει δύο υποχρεώσεις όταν διαβιβάζει ανακοίνωση δίκης: Αφενός, το κοινοποιούν μέρος πρέπει να υποβάλλει την ανακοίνωση δίκης στον τρίτο εγγράφως, αναφέροντας τους λόγους της ανακοίνωσης και εν συντομία την κατάσταση της διαδικασίας. Αφετέρου, η ανακοίνωση δίκης πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο, εγγράφως ή προφορικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από κοινού με αναφορά των λόγων για τους οποίους υποβάλλεται. Κατά την υποβολή της ανακοίνωσης δίκης στο δικαστήριο, το κοινοποιούν μέρος οφείλει να προσκομίσει έγγραφα που αποδεικνύουν ότι ο τρίτος έχει παραλάβει την ανακοίνωση και απόδειξη της ημερομηνίας παραλαβής.

Εάν ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη δεν υποβάλει στο δικαστήριο, εντός 30 ημερών από την ανακοίνωση δίκης για την οποία το κοινοποιούν μέρος έχει υποβάλει αποδεικτικά έγγραφα, δήλωση συμμετοχής στη δίκη, θεωρείται ότι δεν έχει αποδεχτεί την ανακοίνωση δίκης. Δήλωση που υποβάλλεται εκπρόθεσμα θεωρείται άκυρη.

Εάν ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη αποδεχτεί τη σχετική ανακοίνωση, μπορεί να συμμετάσχει στη δίκη ως παρεμβαίνων υποστηρίζοντας το κοινοποιούν μέρος. Τούτο μπορεί να κοινοποιηθεί είτε εγγράφως είτε προφορικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Εξάλλου, το παραδεκτό της παρέμβασης του τρίτου στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη, καθώς και το νομικό καθεστώς αυτού διέπονται από τους κανόνες περί παρεμβάσεων.

4.) Νομικές συνέπειες των ανακοινώσεων δίκης στη διαδικασία:

Εάν ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη αποδεχτεί τη σχετική ανακοίνωση, μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων ως (προσεπικληθείς) παρεμβαίνων υπέρ του κοινοποιούντος μέρους. Το ουγγρικό αστικό δικονομικό δίκαιο προβλέπει δύο διαφορετικές περιπτώσεις όσον αφορά τους παρεμβαίνοντες:

Εφόσον η νομική ισχύς της απόφασης δεν καλύπτει τη νομική σχέση μεταξύ του παρεμβαίνοντα και του αντιδίκου, ο παρεμβαίνων (αρχικώς ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη) μπορεί να εκτελέσει αυτοτελώς οποιαδήποτε διαδικαστική πράξη που μπορεί να εκτελέσει ο διάδικος τον οποίο υποστηρίζει ο παρεμβαίνων, εκτός από διακανονισμό, αναγνώριση δικαιωμάτων ή παραίτηση από δικαιώματα. Ωστόσο, οι διαδικαστικές πράξεις που εκτελεί ο παρεμβαίνων έχουν αποτέλεσμα μόνο στον βαθμό που ο υποστηριζόμενος διάδικος δεν εκτελεί αυτές τις διαδικαστικές πράξεις ούτε αυτές έρχονται σε σύγκρουση με τις διαδικαστικές πράξεις που εκτελεί ο υποστηριζόμενος διάδικος.

Εφόσον, βάσει της κείμενης νομοθεσίας, η νομική ισχύς της απόφασης καλύπτει επίσης τη νομική σχέση μεταξύ του παρεμβαίνοντα και του αντιδίκου, ο παρεμβαίνων (αρχικώς ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη) μπορεί να εκτελέσει αυτοτελώς οποιαδήποτε δικαστική πράξη που μπορεί να εκτελέσει ο διάδικος τον οποίο υποστηρίζει ο παρεμβαίνων, εκτός από διακανονισμό, αναγνώριση δικαιωμάτων ή παραίτηση από δικαιώματα οι εν λόγω διαδικαστικές πράξεις παράγουν αποτελέσματα ακόμα και εάν βρίσκονται σε σύγκρουση με διαδικαστική πράξη που εκτέλεσε ο υποστηριζόμενος διάδικος. Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, το δικαστήριο εκτιμά τις επιπτώσεις των εν λόγω αντικρουόμενων διαδικαστικών πράξεων συνεκτιμώντας και τις άλλες πτυχές της υπόθεσης.

Ωστόσο, η απόφαση για το κατά πόσον η νομική ισχύς μιας απόφασης εκτείνεται στη σχέση μεταξύ του παρεμβαίνοντα και του αντιδίκου δεν επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου, αλλά προκύπτει αποκλειστικά βάσει των διατάξεων της νομοθεσίας.

Μια τέτοια νομική διάταξη είναι το άρθρο 32 παράγραφος 2 *νόμου LXII του 2009 για την υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτων*, σύμφωνα με το οποίο: «Το πεδίο εφαρμογής οποιασδήποτε νομικά δεσμευτικής απόφασης με την οποία απορρίπτεται αξίωση αποζημίωσης του ζημιωθέντος περιλαμβάνει επίσης τον ασφαλισμένο, καθώς και τον χειριστή και τον οδηγό σε περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1, αν το δικαστήριο το αποφασίσει σε δίκη μεταξύ του ζημιωθέντος και της ασφαλιστικής εταιρείας, του υπεύθυνου διακανονισμού της ζημίας, του Εθνικού Γραφείου ή του διαχειριστή του Ταμείου Αποζημίωσης.» (Το προαναφερόμενο άρθρο 35 παράγραφος 1 προβλέπει ότι: «Ο ζημιωθείς μπορεί να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης καταθέτοντάς την στον διαχειριστή του Ταμείου Αποζημίωσης για απώλεια ή ζημία που προκλήθηκε στο έδαφος της Ουγγαρίας από όχημα που ήταν ανασφάλιστο κατά παράβαση της υποχρέωσης ασφάλισης, από όχημα που χρησιμοποιούσε χειριστής άγνωστης ταυτότητας ή από όχημα χωρίς διακριτικά στοιχεία ή κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής που ορίζεται στο άρθρο 26, υπό την επιφύλαξη των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 36. Ο διαχειριστής του Ταμείου Αποζημίωσης καλύπτει αξιώσεις έως του ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1. Ο διαχειριστής του Ταμείου Αποζημίωσης χορηγεί επίσης στον ζημιωθέντα αποζημίωση για οποιαδήποτε ζημία που προκλήθηκε από όχημα που δεν έχει τεθεί σε κυκλοφορία ή έχει αποσυρθεί από την κυκλοφορία.»)

Η αποδοχή ανακοίνωσης δίκης δεν σημαίνει ότι ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη αναγνωρίζει υποχρέωση του έναντι του κοινοποιούντος μέρους. Η νομική σχέση μεταξύ του κοινοποιούντος μέρους και του τρίτου στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη δεν μπορεί να αποφασιστεί στην κύρια δίκη (στην οποία έχει προσεπικληθεί ο εν λόγω τρίτος).

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Συμβουλευτείτε το έντυπο για τις διαδικασίες εκτέλεσης απόφασης.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στην Ουγγαρία, τα τοπικά δικαστήρια («Járásbíróság») που βρίσκονται στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου («Tönnényszék»). Στην κομητεία της Πέστης, το τοπικό δικαστήριο της Βούδας, στη Βουδαπέστη, το κεντρικό πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Βούδας.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στην Ουγγαρία, τα περιφερειακά δικαστήρια («Tönnényszék»). Στη Βουδαπέστη, το περιφερειακό δικαστήριο της περιφέρειας Βουδαπέστης («Fővárosi Tönnényszék»),

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- Στην Ουγγαρία: Η Curia (μέσω αίτησης επανεξέτασης στο πρωτοδικείο κατά της απόφασής του).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- Στην Ουγγαρία: Άρθρο 57 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 13 του 1979 περί διεθνούς ιδιωτικού δικαίου,

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- Στην Ουγγαρία: Τμήματα 58-60 (σχετικά με την ανακοίνωση δίκης σε τρίτους) του νόμου III του 1953 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε υποθέσεις αστικού, οικογενειακού και ποινικού δικαίου, υπογραφέισα στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966,

Σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 30 Νοεμβρίου 1981,

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής αρωγής και διευθέτησης των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Μπρατισλάβα στις 28 Μαρτίου 1989, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας,

Σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής στο αστικό και οικογενειακό δικαιο, περί αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων και περί δικαστικής αρωγής επί ποινικών υποθέσεων και έκδοσης, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 31 Ιουλίου 1980,

Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 8 Οκτωβρίου 1979,

Συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στις 7 Μαρτίου 1968, όσον αφορά τη Δημοκρατία της Κροατίας και τη Δημοκρατία της Σλοβενίας,

Σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 6 Μαρτίου 1959, και

Συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 7 Οκτωβρίου 1958.

Τελευταία επικαιροποίηση: 02/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Αυστρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Ποια είναι γενικώς η έννοια του όρου «ανακοίνωση δίκης»:

Ως «ανακοίνωση δίκης» («Streitverkündung») νοείται η επίσημη γνωστοποίηση επικείμενης ή ήδη εκκρεμούς διαφοράς σε τρίτον, που μέχρι τότε δεν μετείχε στη δίκη, από έναν από τους διαδίκους. Η γνωστοποίηση μπορεί να περιέχει και πρόσκληση για άσκηση πρόσθετης παρέμβασης. Ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη καταθέτει στο δικαστήριο προς τον σκοπό αυτό αντίστοιχο δικόγραφο, το οποίο κοινοποιείται επίσημα στον τρίτο από το δικαστήριο. Η ανακοίνωση δίκης δεν γεννά στον τρίτο υποχρέωση για άσκηση παρέμβασης, αντιθέτως, ο τελευταίος μπορεί να αποφασίζει ελεύθερα από νομικής άποψης κατά πόσον και, σε καταφατική περίπτωση, υπέρ ποιου διαδίκου θα ασκήσει παρέμβαση ως «προσθέτως παρεμβαίνων». Ακόμη και αν ο τρίτος ασκήσει παρέμβαση, δεν καθίσταται διάδικος, αλλά (απλώς) προσθέτως παρεμβαίνων, του οποίου οι δηλώσεις και οι πράξεις δεν μπορούν να αντιφάσκουν με αυτές του κύριου διαδίκου. Δικαστικά έξοδα δεν μπορούν να επιβληθούν στον προσθέτως παρεμβαίνοντα. Αν όμως νικήσει ο κύριος διάδικος, ο προσθέτως παρεμβαίνων έχει αξίωση αποζημίωσης κατά του αντιδίκου για τα δικαστικά του έξοδα.

Εκείνος στον οποίο δόθηκε η ευκαιρία, μέσω της ανακοίνωσης δίκης, να επηρεάσει την εξέλιξη της δίκης, μέσω της παρέμβασής του ως προσθέτως παρεμβαίνων, μπορεί —ακόμη και αν δεν παρενέβη στη δίκη— να εγείρει αξιώσεις αποζημίωσης λόγω κακής διεξαγωγής της δίκης, μόνο όμως για τη διεξαγωγή της δίκης πριν από την παρέμβασή του ή για διαθέσεις του αντικειμένου της δίκης τις οποίες δεν μπόρεσε να αποτρέψει ακόμη και ως προσθέτως παρεμβαίνων ή —στην περίπτωση που δεν παρενέβη— τις οποίες δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει. Ο προσθέτως παρεμβαίνων μπορεί, υποστηρίζοντας τον διάδικο υπέρ του οποίου παρενέβη, να συμβάλει στη νίκη του τελευταίου στη δίκη και έτσι να αποτρέψει αναγωγική δίκη κατά του ίδιου ή έστω να βελτιώσει τη θέση του σε μια τέτοια δίκη.

2) Ποια είναι τα κυριότερα αποτελέσματα των αποφάσεων για τους τρίτους στους οποίους ανακοινώθηκε η δίκη:

Αφετηρία για την ανακοίνωση δίκης αποτελεί το γεγονός ότι ένας διάδικος σε εκκρεμή δίκη έχει λόγους να φοβάται τη δυσμενή έκβασή της, έχει όμως ταυτόχρονα την προσδοκία, ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορεί να εγείρει αξίωση κατά του τρίτου. Το συμφέρον του διαδίκου που ανακοινώνει τη δίκη

είναι, συνεπώς, είτε να μη χάσει τη δίκη (σκοπός στην επίτευξη του οποίου μπορεί να του φανεί χρήσιμη η παρέμβαση του προσθέτως παρεμβαίνοντος) είτε (στην περίπτωση που χάσει τη δίκη) να αποκαταστήσει τη ζημία του κερδίζοντας την επόμενη δίκη κατά του εν λόγω τρίτου.

Ταυτόχρονα, ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη αποτρέπει, μέσω της ανακοίνωσης αυτής, την έγερση σε βάρος του σε επόμενη δίκη ορισμένων αξιώσεων αποζημίωσης για κακή διεξαγωγή της δίκης εκ μέρους του τρίτου στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη: Ο τρίτος, στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη και ο οποίος είχε έτσι τη δυνατότητα να επηρεάσει την έκβασή της, μπορεί να εγείρει αξιώσεις αποζημίωσης λόγω κακής διεξαγωγής της δίκης, μόνο όμως για τη διεξαγωγή της δίκης πριν από την παρέμβασή του ή για διαθέσεις του αντικειμένου της δίκης τις οποίες ακόμη και ως προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπόρεσε να αποτρέψει ή δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει. Ο προσθέτως παρεμβαίνων μπορεί να προβάλλει μέσα επίθεσης και άμυνας και να διενεργεί διαδικαστικές πράξεις, εφόσον δεν έρχεται σε αντίφαση με τον κύριο διάδικο. Εάν επακολουθήσει δίκη μεταξύ του κύριου διαδίκου και του προσθέτως παρεμβαίνοντος, τα αποτελέσματα της τελεσίδικης απόφασης της πρώτης δίκης εκτείνονται στον προσθέτως παρεμβαίνοντα ή σε εκείνον ο οποίος, παρότι προσκλήθηκε, δεν παρενέβη στη δίκη, σε τέτοιον βαθμό, ώστε τα πρόσωπα αυτά να μην μπορούν ως διάδικοι επόμενης δίκης να προβάλουν ενστάσεις οι οποίες έρχονται σε αντίφαση με τις αναγκαίες παραδοχές της απόφασης της πρώτης δίκης.

3) Η ανακοίνωση δίκης δεν αναπτύσσει δεσμευτικά αποτελέσματα σε σχέση με την νομική κρίση της κύριας δίκης.

4) Ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν δεσμεύεται από το αποτέλεσμα της αρχικής δίκης, αν δεν μπόρεσε να προβάλει μέσα επίθεσης και άμυνας λόγω της στάσης στην οποία βρισκόταν η δίκη κατά τον χρόνο της παρέμβασής του ή λόγω δηλώσεων και πράξεων του κύριου διαδίκου (π.χ. επειδή ο τελευταίος έθεσε εκτός δίκης ορισμένα γεγονότα ή απαιτήσεις).

5) Όπως ήδη αναφέρθηκε, η ανακοίνωση δίκης παράγει αποτελέσματα ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος παρέμβει ή όχι στη(ν) (κύρια) δίκη ως προσθέτως παρεμβαίνων.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη, εκτός εάν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του αντιδίκου.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Συναφώς, γίνεται παραπομπή στις αντίστοιχες πληροφορίες που έχει δημοσιεύσει η Αυστρία στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στο τμήμα «Προσφυγή σε δικαστήριο» — «Εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων» — «Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων», στον ακόλουθο σύνδεσμο [URL](#).

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στην Αυστρία ενώπιον του «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείου) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης. Στην περίπτωση των αιτήσεων αναγνώρισης ότι δεν συντρέχει κανένας από τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 36 παράγραφος 2), καθώς και στην περίπτωση των αιτήσεων άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 45) αρμόδιο είναι το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο), στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή την έδρα του ο διάδικος που δεσμεύεται από την απόφαση.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στην Αυστρία ενώπιον του «Landesgericht» (πρωτοδικείου) στο οποίο υπάγεται ιεραρχικά το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στην Αυστρία ενώπιον του «Oberster Gerichtshof» (Ανώτατου Δικαστηρίου), στο οποίο υπάγεται ιεραρχικά το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Επιτρέπεται μόνον η χρήση της γερμανικής γλώσσας.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία (Jurisdiktionsnorm).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στην Αυστρία: το άρθρο 21 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις και για την αναγνώριση των δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στη Σόφια στις 20 Οκτωβρίου 1967

η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των διαιτητικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959

η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 14 Ιουλίου 1961, και το σχετικό πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Μαρτίου 1970

η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963

η σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966

η σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971

η σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, των δικαστικών συμβιβασμών και των συμβολαιογραφικών πράξεων, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971

η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982

η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984

η σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για κοινές σχέσεις σε αστικές υποθέσεις και σχετικά με έγγραφα, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε θέματα αστικού και οικογενειακού δικαίου και περί ισχύος και επιδόσεως εγγράφων, και το επισυναπτόμενο Πρωτόκολλό της, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1965.

Τελευταία επικαιροποίηση: 20/06/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Πολωνία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1. Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης;

Στην Πολωνία, η ανακοίνωση δίκης διέπεται από τα άρθρα 84 και 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η έννοια αυτή αναφέρεται στην πολωνική γλώσσα ως «rzeczywzwanie». Συνίσταται στο ότι ένας διάδικος μπορεί να ζητήσει από έναν μελλοντικό αντίδικο την προσχώρησή του στη διαδικασία, δεδομένου ότι μια απόφαση που δεν είναι ευνοϊκή για τον διάδικο θα μπορούσε να καταλήξει σε αξίωση (που προκύπτει, για παράδειγμα, από συμφωνία εγγύησης) κατά του διαδίκου από τρίτο. Για τον σκοπό αυτό, ο διάδικος υποβάλλει διαδικαστικό έγγραφο το οποίο επιδίδεται στον τρίτο, ο οποίος μπορεί στη συνέχεια να δηλώσει ότι πρόκειται να συμμετάσχει στη διαδικασία ως επικουρικά παρεμβαίνον μέρος.

2. Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων σχετικά με τα πρόσωπα στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη;

Η ανακοίνωση δίκης δεν συνεπάγεται αυτομάτως ότι το πρόσωπο που αποτελεί το αντικείμενο της αίτησης καθίσταται μέρος της εκκρεμούσας διαδικασίας. Η προσχώρησή του στη διαδικασία λαμβάνει τη μορφή επικουρικής παρέμβασης (άρθρα 76-78 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Με τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, το επικουρικά παρεμβαίνον μέρος δύναται να υποκαταστήσει τον διάδικο υπέρ του οποίου έχει προσχωρήσει. Διαφορετικά, η απόφαση παράγει άμεσα αποτελέσματα (αλλά, στην περίπτωση της ανακοίνωσης δίκης, μόνο αν είναι σύμφωνη με τη φύση της αμφισβητούμενης σχέσης ή τη σχετική νομική διάταξη).

3. Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τη νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας;

Αν, παρά το σχετικό αίτημα, τρίτος δεν προσχωρήσει στη διαδικασία, χάνει το δικαίωμα να επικαλεστεί εσφαλμένη διεξαγωγή της πρώτης διαδικασίας στο πλαίσιο οποιασδήποτε μεταγενέστερης διαδικασίας (άρθρο 82 σε συνδυασμό με το άρθρο 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

4. Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Η ανακοίνωση δίκης και η αίτηση συμμετοχής τρίτου είναι επίσης προς το συμφέρον του τρίτου, διότι μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη θετικού αποτελέσματος, το οποίο ενδέχεται να καταστήσει κάθε μεταγενέστερη διαδικασία περιττή.

5. Παράγει η ανακοίνωση δίκης τα αποτελέσματά της, ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος συμμετείχε στην κύρια διαδικασία ή όχι;

Αν, παρά το σχετικό αίτημα, τρίτος δεν προσχωρήσει στη διαδικασία, χάνει το δικαίωμα να επικαλεστεί εσφαλμένη διεξαγωγή της πρώτης διαδικασίας στο πλαίσιο οποιασδήποτε μεταγενέστερης διαδικασίας (άρθρο 82 σε συνδυασμό με το άρθρο 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

6. Επηρεάζει η ανακοίνωση δίκης τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του κοινοποιούντος μέρους;

Αν το πρόσωπο που έλαβε το αίτημα προσχωρήσει στη διαδικασία, καθίσταται επικουρικό παρεμβαίνον μέρος και μπορεί, με τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, να υποκαταστήσει τον διάδικο υπέρ του οποίου προσχώρησε.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών σχετικά με την εκτέλεση μπορείτε να βρείτε στο δελτίο πληροφοριών [Procedury służące wykonaniu orzeczenia](#) (διαδικασίες για την εκτέλεση απόφασης).

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Το περιφερειακό δικαστήριο [sąd okręgowy] της κατοικίας ή της καταστατικής έδρας του οφειλέτη ή, ελλείψει τέτοιου δικαστηρίου, το περιφερειακό δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου εκκρεμεί ή διενεργείται η εκτέλεση.

Στην περίπτωση [αιτήματος για άρνηση αναγνώρισης](#):

Το περιφερειακό δικαστήριο [sąd okręgowy] που έχει αρμοδιότητα επί της υπόθεσης για την οποία εκδόθηκε η απόφαση ή στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το τοπικό δικαστήριο [sąd rejonowy] που έχει αρμοδιότητα ή, ελλείψει αυτού, το περιφερειακό δικαστήριο της Βαρσοβίας.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Το εφετείο («sąd apelacyjny») μέσω του περιφερειακού δικαστηρίου («sąd okręgowy»).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Το ανώτατο δικαστήριο («Sąd Najwyższy») μέσω του εφετείου (sąd apelacyjny).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Το άρθρο 7 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και το άρθρο 1110 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο μέτρο που προβλέπουν δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων αποκλειστικά βάσει μίας από τις ακόλουθες περιστάσεις που συντρέχουν στο πρόσωπο του ενάγοντα: πολωνική υπηκοότητα, κατοικία, συνήθης διαμονή ή έδρα στην Πολωνία.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Τα άρθρα 84 και 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την ανακοίνωση δίκης.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 6 Μαρτίου 1959,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 6 Φεβρουαρίου 1960, και ισχύει επί του παρόντος μεταξύ Πολωνίας και Σλοβενίας και μεταξύ Πολωνίας και Κροατίας,

η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί αμοιβαίων σχέσεων επί αστικών υποθέσεων και περί πράξεων, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 1979,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987, και εξακολουθεί να ισχύει στις σχέσεις μεταξύ της Πολωνίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας, καθώς και στις σχέσεις μεταξύ της Πολωνίας και της Σλοβακίας,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 28 Απριλίου 1989,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λετονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών, εμπορικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Ρίγα στις 23 Φεβρουαρίου 1994,

η σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 14 Νοεμβρίου 1996,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998,

η συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.

Τελευταία επικαιροποίηση: 21/12/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Πορτογαλία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Η αναγκαστική εκτέλεση αποτελεί διαδικασία την οποία κινεί ο δανειστής, ή επισπευδών, κατά του οφειλέτη, ή καθ' ου, με την οποία ο δανειστής ζητεί από το δικαστήριο την εκπλήρωση υποχρέωσης έναντί του. Η αναγκαστική εκτέλεση βασίζεται στην αρχή του ότι το δικαίωμα έχει προηγουμένως δηλωθεί ή αναγνωριστεί σε **εκτελεστό τίτλο** και αποσκοπεί στην υποχρεωτική εκτέλεση της υποχρέωσης με άσκηση της κρατικής εξουσίας. Ο **εκτελεστός τίτλος** βεβαιώνει τα νομικά γεγονότα που στοιχειοθετούν την αίτηση του επισπευδόντος και παρέχει τον βαθμό βεβαιότητας που απαιτείται για την επιβολή μέτρων εκτέλεσης κατά του καθ' ου. Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εκτελεστοί τίτλοι είναι οι ακόλουθοι:

α) Οι καταδικαστικές αποφάσεις: αποτελούν εκτελεστό τίτλο μόνο αφού αποκτήσουν ισχύ δεδικασμένου, εκτός αν τυχόν ένδικο μέσο που ασκείται κατ' αυτών έχει απλώς μεταβιβαστικό αποτέλεσμα. Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου είναι εκτελεστές όπως και οι αποφάσεις των τακτικών δικαστηρίων (άρθρο 47 του νόμου αριθ. 63/2011 της 14ης Δεκεμβρίου).

β) Τα έγγραφα που συντάχθηκαν ή επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο ή άλλο αρμόδιο φορέα ή επαγγελματία, με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται οποιαδήποτε υποχρέωση: Σ' αυτά περιλαμβάνονται τα δημόσια έγγραφα (έγγραφα που συντάσσονται σύμφωνα με τις νομικές διατυπώσεις από τις δημόσιες αρχές εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους ή από συμβολαιογράφο ή άλλους δημόσιους λειτουργούς που περιβάλλονται από δημόσια πίστη εντός του πλαισίου των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί) και τα επικυρωμένα έγγραφα (έγγραφα που συντάσσονται από ιδιώτες και στη συνέχεια βεβαιώνονται από αυτούς ενώπιον συμβολαιογράφου ή άλλου φορέα ή επαγγελματία).

γ) Οι χρεωστικοί τίτλοι, έστω και χειρόγραφοι, στο μέτρο που, εν προκειμένω, τα στοιχεία που συνιστούν την υποκείμενη σχέση περιέχονται στο ίδιο το έγγραφο ή αναφέρονται στην αίτηση εκτέλεσης: για παράδειγμα, επιστολή, γραμμάτιο και επιταγή

δ) Τα έγγραφα που καθίστανται εκτελεστά δυνάμει ειδικής διάταξης: για παράδειγμα, οι αιτήσεις για την έκδοση διαταγής που θα περιβάλλεται τον εκτελεστήριο τύπο (άρθρα 6 έως 8 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 32/2003 της 17ης Φεβρουαρίου 2003 και άρθρα 7 έως 21 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 269/98 της 1ης Σεπτεμβρίου 1998).

Για να είναι δυνατή η εκτέλεση επί απαίτησης, η απαίτηση πρέπει να είναι **βέβαιη** (να έχει διαπιστωθεί — *an debeat*), **απατητή** (να είναι ληξιπρόθεσμη ή το ληξιπρόθεσμο αυτής να εξαρτάται από απλή όχληση του οφειλέτη) και **εκκαθαρισμένη** (το ποσό αυτής να είναι προσδιορισμένο — *quantum debeat*).

Ανάλογα με τον **σκοπό της εκτέλεσης** (καταβολή ορισμένου ποσού, παράδοση πράγματος και πράξη ή παράλειψη), προβλέπονται διάφορες **διαδικασίες**.

Όταν ο νόμος προβλέπει τη μορφή **ειδικής διαδικασίας εκτέλεσης** (π.χ. διαδικασία εκτέλεσης σχετικά με υποχρεώσεις διατροφής), η διαδικασία που ακολουθείται έχει την οικεία μορφή· η **γενική διαδικασία** εφαρμόζεται για όλες τις περιπτώσεις στις οποίες δεν χωρεί ειδική διαδικασία. Η **γενική διαδικασία εκτέλεσης** μπορεί να είναι **συνοπτική** ή **τακτική**, ανάλογα με τον σκοπό της εκτέλεσης και το είδος του εκτελεστού τίτλου.

Αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές είναι οι δικαστικοί επιμελητές και τα δικαστήρια (δικαστής και γραμματεία). Ο **δικαστικός επιμελητής** ενεργεί όλες τις πράξεις εκτέλεσης που δεν εμπιπτουν στις αρμοδιότητες της γραμματείας ή του δικαστή, όπως επιδόσεις, κοινοποιήσεις, δημοσιεύσεις, αναζήτηση σε βάσεις δεδομένων, κατασχέσεις και εγγραφή αυτών, εκκαθαρίσεις και πληρωμές. Ο **δικαστής** είναι αρμόδιος για τις διαδικαστικές πράξεις που καταρχίν εμπιπτουν στις αρμοδιότητές του ή που συγκρούονται με θεμελιώδη δικαιώματα των διαδίκων ή τρίτων. Η **γραμματεία** διασφαλίζει την πρόσφορη και ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας εκτέλεσης.

Όσον αφορά τους **περιορισμούς στην εκτέλεση για σκοπούς προστασίας των οφειλετών**, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η **κατάσχεση** αποτελεί συνηθισμένο μέτρο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης για την καταβολή ορισμένου ποσού, και συνίσταται σε δικαστική κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων του καθ' ου η εκτέλεση, με σκοπό την εκποίησή τους και την επακόλουθη ικανοποίηση της απαίτησης μέσω του προϊόντος της εν λόγω αναγκαστικής εκποίησης. Καταρχήν, όλα τα κατασχέσιμα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που, βάσει του ουσιαστικού δικαίου, αντιστοιχούν στην ανεξόφλητη οφειλή,

υπόκεινται σε εκτέλεση. Ωστόσο ο νόμος εξαιρεί από την περιουσία του οφειλέτη, εν όλω ή εν μέρει, ορισμένα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα του οφειλέτη που υπόκεινται σε κατάσχεση ως **απολύτως ή σχετικώς ακατάσχετα** ή ως **πλήρως ή μερικώς ακατάσχετα**. Εκτός αυτού, η κατάσχεση πρέπει να περιορίζεται στα περιουσιακά στοιχεία τα οποία απαιτούνται για την πληρωμή της οφειλής και των προβλεπόμενων εξόδων εκτέλεσης.

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας θεσπίζει **περιορισμούς στην εκτέλεση λόγω αποσβεστικών προθεσμιών και παραγραφής**, οι οποίοι αποτελούν τη βάση της ανακοπής της διαδικασίας εκτέλεσης, αλλά υπό την προϋπόθεση ότι η παραγραφή ή η αποσβεστική προθεσμία είναι μεταγενέστερες της ολοκλήρωσης της συζήτησης στο πλαίσιο της αναγνωριστικής αγωγής.

Κατά γενικό κανόνα, **υπόκεινται σε παραγραφή** τα δικαιώματα που μπορούν να διατεθούν ή τα δικαιώματα που δεν προσδιορίζονται από τον νόμο ως εξαιρούμενα από την παραγραφή, εφόσον αυτά δεν ασκηθούν εντός του νόμιμου χρόνου παραγραφής.

Το δικαστήριο δεν μπορεί να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως την παραγραφή, οπότε πρέπει να την επικαλεστεί ο ενδιαφερόμενος, ο εκπρόσωπός του ή η εισαγγελία.

Με τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής, ο δικαιούχος (οφειλέτης) μπορεί να αρνηθεί να συμμορφωθεί με την υποχρέωσή του ή να αντιταχθεί με οποιονδήποτε τρόπο στην άσκηση του παραγραφέντος δικαιώματος.

Η **συνήθης παραγραφή** είναι 20 έτη, αλλά προβλέπονται συντομότερες προθεσμίες. Η **παραγραφή υπόκειται σε διακοπή και σε αναστολή**. Η διαφορά μεταξύ της αναστολής και της διακοπής συνίσταται στο γεγονός ότι η αναστολή επέρχεται εκ του νόμου, ανεξάρτητα από τη βούληση του δανειστή, ενώ για τη διακοπή απαιτείται ενέργειά του.

Όσον αφορά τη **διάρκεια της διακοπής της παραγραφής**, εάν η διακοπή είναι αποτέλεσμα επίδοσης, κοινοποίησης ή άλλης αντίστοιχης ενέργειας ή καταφυγής σε διαιτησία, η νέα παραγραφή αρχίζει να τρέχει μόνο όταν η απόφαση με την οποία ολοκληρώνεται η διαδικασία καταστεί τελεσίδικη.

Με τη συμπλήρωση της παραγραφής, ο οικείος δικαιούχος μπορεί να αρνηθεί να συμμορφωθεί με την υποχρέωσή του ή να αντιταχθεί με οποιονδήποτε τρόπο στην άσκηση του παραγραφέντος δικαιώματος. Ωστόσο, ο οφειλέτης δεν μπορεί να ζητήσει την επιστροφή της παροχής που διενεργήθηκε αυθόρμητα στο πλαίσιο εκπλήρωσης προκαθορισμένης υποχρέωσης (επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερη κατάσταση), ακόμα και αν η παροχή έγινε χωρίς γνώση της παραγραφής.

Όσον αφορά την **ανπαξιότητα της παραγραφής**, είναι δυνατή η επίκληση της παραγραφής από τους δανειστές και από τρίτους που έχουν έννομο συμφέρον ως προς τη διαπίστωσή της, ακόμη και αν ο οφειλέτης παραιτήθηκε από την παραγραφή. Σε περίπτωση παραίτησης, η παραγραφή μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους δανειστές μόνο εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις του αστικού δικαίου για αγωγή διάρρηξης (actio pauliana). Εάν ο οφειλέτης κληθεί να επικαλεστεί την παραγραφή και δεν την επικαλεστεί, το δεδικασμένο δεν θίγει το αναγνωρισμένο δικαίωμα των δανειστών του.

Όσον αφορά την **αποσβεστική προθεσμία**, όταν ένα δικαίωμα πρέπει να ασκηθεί εντός συγκεκριμένης προθεσμίας που τάσσεται είτε από τον νόμο είτε με βούληση των μερών, εφαρμόζονται οι κανόνες της αποσβεστικής προθεσμίας, εκτός και εάν ο νόμος αναφέρει ρητά την παραγραφή. Η απόσβεση αποτρέπεται μόνο με την ενέργεια, εντός της προθεσμίας που τάσσεται από είτε από τον νόμο είτε με δικαιοπραξία, της πράξης στην οποία ο νόμος ή σύμβαση αποδίδει αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Η άσκηση αναγνωριστικής αγωγής ή η επίσπευση εκτέλεσης ανατρέπει την απόσβεση, χωρίς να χρειάζεται κλήτευση του οφειλέτη. Η αποσβεστική προθεσμία δεν αναστέλλεται ούτε διακόπτεται, εκτός από στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τον νόμο και, σε περίπτωση που ο νόμος δεν καθορίζει άλλη ημερομηνία, αρχίζει να τρέχει από τη στιγμή είναι δυνατή η νόμιμη άσκηση του δικαιώματος. Η αποσβεστική προθεσμία λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο και να γίνει επίκλησή της σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας εφόσον άπτεται δικαιωμάτων που δεν μπορούν να διατεθούν. Εφόσον αφορά δικαιώματα που μπορούν να διατεθούν και με βάση τα οποία κινείται διαδικασία εκτέλεσης, η αποσβεστική προθεσμία αντιτάσσεται από το πρόσωπο που επωφελείται απ' αυτήν (καταρχήν ο οφειλέτης / καθ' ου η εκτέλεση).

Για περισσότερες και λεπτομερέστερες πληροφορίες, μπορείτε να συμβουλευτείτε τη σελίδα Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων — Πορτογαλία.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να λαμβάνουν τις αιτήσεις και να εκδίδουν τις αποφάσεις του άρθρου 36 παράγραφος 2, του άρθρου 45 παράγραφος 4 και του άρθρου 47 παράγραφος 1 είναι τα ακόλουθα:

- το κεντρικό πολιτικό τμήμα (juízo central cível) του αρμόδιου περιφερειακού πρωτοδικείου (tribunal de comarca), εάν υπάρχει· ή
- το τοπικό πολιτικό τμήμα (juízo local cível) και, εάν δεν υπάρχει, το τοπικό τμήμα γενικής αρμοδιότητας (juízo local de competência genérica) του αρμόδιου περιφερειακού πρωτοδικείου.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Το ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2 υποβάλλεται ενώπιον του εφετείου.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω ένδικο μέσο είναι το **Ανώτατο Δικαστήριο** (Supremo Tribunal de Justiça).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου. Γίνονται δεκτά μόνο τα πορτογαλικά.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Οι εθνικοί κανόνες περί δικαιοδοσίας του άρθρου 5 παράγραφος 2 και του άρθρου 6 παράγραφος 2 είναι οι ακόλουθοι:

– **το άρθρο 63 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας**, το οποίο προβλέπει την εξωεδαφική δικαιοδοσία των δικαστηρίων, ιδίως του δικαστηρίου της έδρας του υποκαταστήματος, του πρακτορείου, της θυγατρικής, της αντιπροσωπείας ή του εκπροσώπου (εάν η εν λόγω έδρα βρίσκεται στην Πορτογαλία) σε περιπτώσεις όπου ζητείται η επίδοση στα κεντρικά γραφεία (εάν αυτά βρίσκονται στην αλλοδαπή)· και

- **το άρθρο 10 του κώδικα εργατικής δικονομίας** (Código de Processo do Trabalho), που προβλέπει την εξωεδαφική δικαιοδοσία των δικαστηρίων, ιδίως του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ενάγοντος σε αγωγές που απορρέουν από σύμβαση εργασίας και κινούνται κατά του εργοδότη από τον εργαζόμενο.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Σύμβαση μεταξύ της Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Πορτογαλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Λισαβόνα στις 23 Νοεμβρίου 1927.

Τελευταία επικαιροποίηση: 07/04/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Ρουμανία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Εκτέλεση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Τα μέτρα άμεσης εκτέλεσης είναι εκείνα που αφορούν το αντικείμενο της οφειλής όπως καθορίζεται στον εκτελεστό τίτλο, δηλαδή η κατάσχεση κινητής /ακίνητης περιουσίας και η εκτέλεση υποχρέωσης προς πράξη ή παράλειψη. Στην περίπτωση εκτέλεσης υποχρέωσης προς πράξη, ο νόμος διακρίνει μεταξύ υποχρέωσης που μπορεί να εκπληρωθεί και από άλλο πρόσωπο/οντότητα πέραν του οφειλέτη και υποχρέωσης *in situ personae*.

Η έμμεση εκτέλεση είναι τρόπος είσπραξης χρηματικού ποσού που αποτελεί το αντικείμενο εκτελεστού τίτλου, μέσω της αναγκαστικής εκποίησης περιουσίας του οφειλέτη (κατάσχεση χρηματικών ποσών ή κατάσχεση περιουσίας ακολουθούμενη από εκποίηση).

Οι υποχρεώσεις που αποτελούν αντικείμενο εκτέλεσης είναι οι χρηματικές οφειλές, η απόδοση περιουσιακού στοιχείου ή η απόδοση της χρήσης του, η κατεδάφιση κτιρίου / η εγκατάλειψη φυτείας / η διακοπή εργασιών κ.λπ.

Αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές

Οι δικαστικές αποφάσεις και οι λοιποί εκτελεστοί τίτλοι εκτελούνται από δικαστικό επιμελητή που υπηρετεί στο εφετείο του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο (στην περίπτωση κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας) ή του τόπου κατοικίας του οφειλέτη (στην περίπτωση κατάσχεσης κινητής περιουσίας) ή του τόπου όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία.

Η κατάσχεση διενεργείται κατόπιν αίτησης του πιστωτή, από δικαστικό επιμελητή που υπάγεται στο εφετείο του τόπου κατοικίας του οφειλέτη/ τρίτου στα χέρια του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση, ή, στην περίπτωση κατάσχεσης τραπεζικών λογαριασμών, του τόπου της έδρας του οικείου πιστωτικού ιδρύματος.

Αρμόδιο για την εκτέλεση δικαστήριο είναι το ειρηνοδίκηο του τόπου κατοικίας του οφειλέτη. Το δικαστήριο της εκτέλεσης επιλαμβάνεται των αιτήσεων κήρυξης της εκτελεστότητας, των αιτήσεων ανακοπής κατά της εκτέλεσης κ.λπ.

Προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδοθεί εκτελεστός τίτλος ή εκτελεστή απόφαση

Η εκτέλεση μπορεί να διενεργηθεί μόνο με βάση δικαστική απόφαση (τελεσίδικες αποφάσεις, προσωρινά εκτελεστές αποφάσεις) ή άλλο έγγραφο (συμβολαιογραφική πράξη, χρεόγραφο, διαιτητική απόφαση κ.λπ.).

Μετά την παραλαβή αίτησης για εκτέλεση που έχει κατατεθεί από πιστωτή, ο δικαστικός επιμελητής την καταχωρίζει και μπορεί να εκδώσει απόφαση κήρυξης της εκτελεστότητας χωρίς κλήτευση των διαδίκων. Η απόφαση επιδίδεται στον πιστωτή. Σε περίπτωση άρνησης, ο πιστωτής μπορεί να ασκήσει ανακοπή στο δικαστήριο της εκτέλεσης εντός 15 ημερών από την ημερομηνία της επίδοσης.

Στη συνέχεια, ο δικαστικός επιμελητής αιτείται την κήρυξη της εκτελεστότητας από το δικαστήριο, στο οποίο υποβάλλει την αίτηση του πιστωτή, τον εκτελεστό τίτλο, την απόφαση και το αποδεικτικό καταβολής των σχετικών τελών. Η απόφαση σχετικά με την αίτηση εκδίδεται κεκλεισμένων των θυρών χωρίς κλήτευση των διαδίκων. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την αίτηση εάν: εμπίπτει στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου· η απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστό τίτλο· το έγγραφο δεν πληροί όλες τις τυπικές προϋποθέσεις· η οφειλή δεν είναι βέβαιη, εκκαθαρισμένη και απαιτητή· ο οφειλέτης απολαύει ασυλίας από την εκτέλεση· το έγγραφο περιέχει διατάξεις που δεν μπορούν να εκτελεστούν κ.λπ. Η δικαστική απόφαση που κάνει δεκτή την αίτηση δεν υπόκειται σε έφεση, αλλά μπορεί να αναθεωρηθεί σε περίπτωση ανακοπής κατά της εκτέλεσης. Ο πιστωτής μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απορριπτικής απόφασης της εν λόγω αίτησης εντός 15 ημερών από την επίδοσή της.

Η Εθνική Ένωση Δικαστικών Επιμελητών (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*) θεσπίζει και επικαιροποιεί, με την επιφύλαξη της έγκρισης από τον υπουργό Δικαιοσύνης, τις ελάχιστες αμοιβές για τις υπηρεσίες που παρέχονται από τους δικαστικούς επιμελητές.

Η κίνηση κάθε διαδικασίας είναι δυνατή υπό τον όρο ότι έχει κλητευτεί ο οφειλέτης.

Αντικείμενο και φύση των μέτρων εκτέλεσης

Αντικείμενο της εκτέλεσης μπορούν να αποτελέσουν το εισόδημα του οφειλέτη, χρηματικά ποσά σε τραπεζικούς λογαριασμούς, κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία κ.λπ.

Αφού εντοπιστούν τα κινητά περιουσιακά στοιχεία, ακολουθεί η κατάσχεσή τους. Εάν το οφειλόμενο ποσό δεν καταβληθεί, ο δικαστικός επιμελητής εκποιεί τα κατασχεθέντα περιουσιακά στοιχεία σε δημόσιο πλειστηριασμό ή μέσω απευθείας πώλησης κ.λπ.

Κάθε χρηματικό ποσό που οφείλει τρίτος στον οφειλέτη μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο κατάσχεσης. Όλα τα κατασχεθέντα χρηματικά ποσά και περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται από την ημερομηνία αποστολής της επιταγής για κατάσχεση στον τρίτο στα χέρια του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση. Από τον χρόνο της δέσμευσης έως την αποπληρωμή των υποχρεώσεων, ο τρίτος στα χέρια του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση δεν πραγματοποιεί καμία άλλη πληρωμή. Σε διαφορετική περίπτωση, το ζήτημα μπορεί να παραπεμφθεί στο δικαστήριο της εκτέλεσης με αίτημα την επικύρωση της κατάσχεσης. Η οριστική απόφαση επικύρωσης ισοδυναμεί με εκχώρηση απαιτήσεων και συνιστά εκτελεστό τίτλο έναντι του τρίτου στα χέρια του οποίου επιβλήθηκε η κατάσχεση. Μετά την επικύρωση της κατάσχεσης, ο τρίτος στα χέρια του οποίου επιβλήθηκε η κατάσχεση οφείλει να προβεί σε κατάθεση ή πληρωμή εντός των ορίων του σχετικού ποσού. Η μη εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης έχει ως αποτέλεσμα την κίνηση διαδικασίας εκτέλεσης.

Όσον αφορά την εκτέλεση επί ακίνητης περιουσίας, αν ο οφειλέτης δεν εξοφλήσει την οφειλή, ο δικαστικός επιμελητής κινεί τη διαδικασία εκποίησης μετά την επίδοση της κήρυξης εκτελεστότητας και την καταχώρισή της στο κτηματολόγιο.

Το χρονικό διάστημα ισχύος των μέτρων είναι έξι μήνες, εάν ο πιστωτής αφήσει να παρέλθει το εν λόγω χρονικό διάστημα από την προθεσμία για συμμόρφωση με το εκάστοτε μέτρο εκτέλεσης χωρίς να προβεί σε άλλες ενέργειες ανάκτησης. Η παραγραφή ορίζεται στα τρία έτη.

Δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης που διατάσσει μέτρο εκτέλεσης

Κατά των μέτρων εκτέλεσης είναι δυνατή η άσκηση ανακοπής. Αν η εκτέλεση διενεργείται βάσει δικαστικής απόφασης, ο οφειλέτης δεν μπορεί να την προσβάλει επικαλούμενος πραγματικούς και νομικούς λόγους τους οποίους θα μπορούσε να είχε επικαλεστεί στη δίκη ενώπιον του πρωτοβάθμιου ή δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Αρμόδιο δικαστήριο είναι το δικαστήριο της εκτέλεσης.

Η ανακοπή μπορεί να ασκηθεί εντός 15 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία: ο ανακόππων έλαβε γνώση της πράξης εκτέλεσης· ο ενδιαφερόμενος ενημερώθηκε για την επιβολή της κατάσχεσης· επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον οφειλέτη η κλήτευση ή από την ημερομηνία κατά την οποία ο οφειλέτης έλαβε γνώση της πρώτης πράξης εκτέλεσης.

Αν η ανακοπή κατά της εκτέλεσης γίνει δεκτή, το δικαστήριο ακυρώνει τον εκτελεστό τίτλο κατά του οποίου ασκήθηκε η ανακοπή και διατάσσει την παύση της επιβολής ή της εκτέλεσης του εκτελεστού τίτλου. Εάν η ανακοπή απορριφθεί, ο ανακόππων ενδέχεται να υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της καθυστέρησης της εκτέλεσης.

Εν αναμονή της έκβασης της ανακοπής κατά της εκτέλεσης ή άλλης αίτησης σχετικά με την εκτέλεση, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερόμενου διαδίκου και μόνο για εύλογους λόγους, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση. Η αναστολή μπορεί να ζητηθεί ταυτόχρονα με την ανακοπή κατά της εκτέλεσης ή με χωριστή αίτηση.

Η απόφαση επί της ανακοπής μπορεί να προσβληθεί μόνο με έφεση.

Περιορισμοί όσον αφορά την εκτέλεση, ιδίως όσον αφορά την προστασία του οφειλέτη και τις προθεσμίες.

Ορισμένα κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία εξαιρούνται. Εξαιρετικά κινητά περιουσιακά στοιχεία είναι: αναγκαία είδη προσωπικής χρήσης / οικιακά αντικείμενα, θρησκευτικά αντικείμενα· αντικείμενα που είναι αναγκαία για άτομα με αναπηρία ή προορίζονται για τη φροντίδα ασθενών· τρόφιμα για χρονικό διάστημα τριών μηνών· καύσιμα τριών μηνών για τον χειμώνα· προσωπική αλληλογραφία, φωτογραφίες, πίνακες, κ.λπ.

Ο μισθός ή η σύνταξη του οφειλέτη μπορεί να κατασχεθεί έως το ήμισυ των εν λόγω καθαρών μηνιαίων αποδοχών του, στην περίπτωση υποχρεώσεων διατροφής, και έως το ένα τρίτο των εν λόγω καθαρών μηνιαίων αποδοχών του για τις λοιπές κατηγορίες υποχρεώσεων.

Αν το εν λόγω εισόδημα υπολείπεται του εθνικού καθαρού κατώτατου μισθού, μπορεί να κατασχεθεί μόνο το ποσό που υπερβαίνει το ήμισυ του κατώτατου μισθού.

Εισόδημα που εξαιρείται από την εκτέλεση αποτελούν: κρατικές παροχές και επιδόματα τέκνων, επιδόματα για τη φροντίδα άρρωστου τέκνου, επιδόματα μητρότητας, αποζημιώσεις λόγω θανάτου, κρατικές υποτροφίες, ημερήσια επιδόματα σίτισης κ.λπ.

Σχετικοί σύνδεσμοι

<http://www.executori.ro/>

<http://www.just.ro/>

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Οι αιτήσεις άρνησης αναγνώρισης, οι αιτήσεις για την έκδοση απόφασης που να ορίζει ότι δεν συντρέχουν λόγοι για την άρνηση αναγνώρισης και οι αιτήσεις για την άρνηση κήρυξης εκτελεστότητας υπάγονται στην αρμοδιότητα των πρωτοδικείων^[1] (άρθρο 1 του άρθρου 14 του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος αριθ. 119/2006 σχετικά με τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή ορισμένων κοινοτικών κανονισμών από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας στην ΕΕ, το οποίο εγκρίθηκε με τον νόμο αριθ. 191/2007, όπως έχει τροποποιηθεί, και άρθρο 95 παράγραφος 1 του νόμου αριθ. 134/2010 για τον κώδικα πολιτικής δικονομίας όπως έχει αναδημοσιευτεί και τροποποιηθεί).

[1] Σύμφωνα με το άρθρο 14 άρθρο 2 του έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος αριθ. 119/2006 σχετικά με τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή ορισμένων κοινοτικών κανονισμών από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας στην ΕΕ, το οποίο εγκρίθηκε με τον νόμο αριθ. 191/2007, όπως έχει τροποποιηθεί, οι αιτήσεις που βασίζονται στο άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, οι οποίες αφορούν την προσαρμογή μέτρου ή διαταγής που καθορίζεται με δικαστική απόφαση, συμβιβασμό που έχει εγκριθεί ή συναφθεί, ή δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί επισήμως ή καταχωριστεί σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, μπορούν να κατατεθούν σε υποθέσεις που έχουν ως αντικείμενο την άρνηση αναγνώρισης, την έκδοση απόφασης που να ορίζει ότι δεν συντρέχουν λόγοι για άρνηση αναγνώρισης ή την άρνηση κήρυξης εκτελεστότητας, ή αυτοτελώς. Οι αιτήσεις για την προσαρμογή ενός μέτρου ή μιας διαταγής που υποβάλλονται αυτοτελώς υπάγονται στην αρμοδιότητα των πρωτοδικείων.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

— Στη Ρουμανία, το εφετείο (*Curtea de apel*).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

— Στη Ρουμανία, το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (*Înalta Curte de Casație și Justiție*).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

— Στη Ρουμανία: Τα άρθρα 1066 έως 1082 υπό τον Τίτλο Ι «Διεθνής δικαιοδοσία των ρουμανικών δικαστηρίων» του Βιβλίου VII «Διεθνής πολιτική δικονομία» του νόμου αριθ. 134/2010 περί του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια, στις 3 Δεκεμβρίου 1958·

η συνθήκη μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Ρουμανίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 11 Ιουλίου 1994·

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ελλάδος για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 19 Οκτωβρίου 1972·

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 11 Νοεμβρίου 1972·

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 5 Νοεμβρίου 1974·

η συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 15 Μαΐου 1999·

η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (που εφαρμόζεται σύμφωνα με τη δήλωση διαδοχής που έχει συμφωνηθεί με τη Σλοβενία και την Κροατία) για τη δικαστική συνδρομή, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι, στις 18 Οκτωβρίου 1960·

η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας (που εφαρμόζεται σύμφωνα με τη δήλωση διαδοχής που έχει συμφωνηθεί με τη Σλοβακία) για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα, στις 25 Οκτωβρίου 1958·

η σύμβαση μεταξύ της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 17 Νοεμβρίου 1997·

η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι, στις 7 Οκτωβρίου 1958·

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για τη δικαστική συνδρομή σε θέματα αστικού και οικογενειακού δικαίου και περί ισχύος και επιδόσεως εγγράφων, και το προσαρτημένο πρωτόκολλό της, που υπογράφηκε στη Βιέννη, στις 17 Νοεμβρίου 1965.

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/02/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Σλοβενία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης:

Η ανακοίνωση δίκης («*litis denunciatio*») συνιστά επίσημη κοινοποίηση εκκρεμούς δίκης σε τρίτο πρόσωπο. Μπορεί να συνδυαστεί με πρόσκληση προς το εν λόγω πρόσωπο να συμμετάσχει στη δίκη. Στόχος αυτής της ανακοίνωσης είναι να διασφαλίσει για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο τα δικαιώματα και τις επιπτώσεις που αναγνωρίζονται στο πλαίσιο του αστικού δικαίου. Ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη (διάδικος στη δίκη) διαβιβάζει την κοινοποίηση στο δικαστήριο, το οποίο την επιδίδει στη συνέχεια στον τρίτο, που είναι ελεύθερος να αποφασίσει αν θα παρέμβει ή όχι στη δίκη. Σύμφωνα με το σλοβενικό δίκαιο, το δικαστήριο δεν αποφαίνεται αν η αίτηση διαδίκου για επίσημη κοινοποίηση σε τρίτο πρόσωπο είναι δικαιολογημένη. Ακόμη και αν ο τρίτος παρέμβει στη δίκη, δεν καθίσταται διάδικος και η σχέση του με καθέναν από τους διαδίκους της κύριας δίκης δεν μπορεί να κριθεί στο πλαίσιο αυτής της δίκης. Ο τρίτος μπορεί να υποστηρίξει οποιονδήποτε διάδικο της κύριας δίκης. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις, ο τρίτος μπορεί να συμμετάσχει στη διαδικασία ως παρεμβαίνων. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να συμβάλει στο να κερδηθεί η υπόθεση και, κατά συνέπεια, να συμβάλει στην αποφυγή μεταγενέστερης (αναγωγικής) δίκης σε βάρος του ή να βελτιώσει τη θέση του σε μια τέτοια μεταγενέστερη δίκη. Ο τρίτος δεν μπορεί να υποβάλει αίτημα για διακοπή της ανοιγέιας δίκης, για παράταση των προθεσμιών ή για αναβολή της συζήτησης.

2) Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων στα οποία ανακινώθηκε η δίκη:

Η ανακοίνωση δίκης προστατεύει τον διάδικο που την πραγματοποιεί από ορισμένες αξιώσεις αποζημίωσης που θα μπορούσε διαφορετικά να αναμένει ότι θα εγείρει ο τρίτος. Ένας τρίτος στον οποίο δόθηκε μέσω ανακοίνωσης δίκης η ευκαιρία να επηρεάσει την έκβαση μιας δίκης δεν μπορεί, καταρχήν, να εγείρει πλέον αξιώσεις αποζημίωσης για πλημμελή διεξαγωγή της δίκης εκ μέρους του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη. Επιπλέον, εάν επακολουθήσει αναγωγική δίκη μεταξύ του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη και προσώπου στο οποίο ανακινώθηκε η κύρια δίκη, το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί να προβάλει στον διάδικο που ανακοίνωσε τη δίκη ισχυρισμούς ή πραγματικά περιστατικά που αντιφάσκουν με τις αναγκαίες παραδοχές (πραγματικά περιστατικά) της απόφασης στην κύρια δίκη.

3) Δεν υπάρχει, εντούτοις, κανένα δεσμευτικό αποτέλεσμα, όσον αφορά τη νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης.

4) Δεν υπάρχει επίσης κανένα δεσμευτικό αποτέλεσμα όσον αφορά τα αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στην κύρια δίκη, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι.

5) Η ανακοίνωση δίκης παράγει τα αποτελέσματά της ανεξάρτητα αν ο τρίτος παρενέβη στην κύρια δίκη ή όχι.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του ανπδικού του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη, με εξαίρεση την περίπτωση που ο τρίτος αποφάσισε να παρέμβει υπέρ του ανπδικού.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στη Σλοβενία: Το *okrožno sodišče* (πρωτοδικείο).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Σλοβενία: Το *okrožno sodišče* (πρωτοδικείο).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στη Σλοβενία: Το *Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας της Σλοβενίας).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

- στη Σλοβενία: στα ακόλουθα δικαστήρια, μία από τις γλώσσες των εθνικών μειονοτήτων γίνεται επίσης αποδεκτή ως επίσημη γλώσσα επιπλέον των σλοβενικών:

Okrožno sodišče v Korpu (Πρωτοδικείο της Κοπερ): η ιταλική

Okrajno sodišče v Korpu (Ειρηνοδικείο της Κοπερ): η ιταλική

Okrajno sodišče v Piranu (Ειρηνοδικείο της Πιράν): η ιταλική

Okrajno sodišče v Lendavi (Ειρηνοδικείο της Λεντάβα): η ουγγρική.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στη Σλοβενία: άρθρο 58 του νόμου περί ιδιωτικού και δικονομικού διεθνούς δικαίου (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στη Σλοβενία: άρθρο 204 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravdnem postopku*) που διέπει την ανακοίνωση δίκης.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συνθήκη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954,

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία σε αστικές και διοικητικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Δεκεμβρίου 1960,

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959·

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 6 Φεβρουαρίου 1960,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας για τη ρύθμιση των έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 20 Ιανουαρίου 1964,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 19 Σεπτεμβρίου 1984,
η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956,
η συνθήκη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Οκτωβρίου 1960, και το πρωτόκολλο που τη συνοδεύει,
η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 7 Μαρτίου 1968,
η συνθήκη μεταξύ της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Δημοκρατίας της Κροατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ζάγκρεμπ στις 7 Φεβρουαρίου 1994,
η σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971.
Τελευταία επικαιροποίηση: 28/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Σλοβακία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Βλ. Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

– στη Σλοβακία: το πρωτοδικείο («Okresný súd»).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

– στη Σλοβακία: το περιφερειακό δικαστήριο («Krajský súd») διά του πρωτοδικείου του οποίου η απόφαση εφεσιβάλλεται.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

– στη Σλοβακία: αναίρεση («dovolanie») ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου της Σλοβακικής Δημοκρατίας («Najvyšší súd Slovenskej republiky»). Η αναίρεση πρέπει να ασκηθεί μέσω του πρωτοδικείου του οποίου η απόφαση αναίρεισβάλλεται.

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

– στη Σλοβακία: τα τσεχικά.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

– στη Σλοβακία: τα άρθρα 37 έως 37e του νόμου αριθ. 97/1963 σχετικά με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και τους συναφείς οικονομικούς κανόνες.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 25 Νοεμβρίου 1976,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 23 Απριλίου 1982,

η συνθήκη μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής που παρέχουν δικαστικοί φορείς και περί διευθετήσεως ορισμένων έννομων σχέσεων σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 29 Οκτωβρίου 1992,

η συνθήκη μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων επί αστικών, οικογενειακών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί των έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 20 Ιανουαρίου 1964,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής και περί διευθετήσεως έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Μπρατισλάβα στις 28 Μαρτίου 1989,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987,

η συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 25 Οκτωβρίου 1958,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για τη δικαστική συνδρομή, την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 4 Μαΐου 1987,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 6 Δεκεμβρίου 1985.

Τελευταία επικαιροποίηση: 11/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.